

מסעות של ר' בנימן ז"ל

על פי דפוס הזיפרוני, שנת שמ"ג

זולם מוטופס יקר המציאות שברשות הספריה הלאומית

בירושלים

מסעות של רבי בנימן

זה הספר מחובר מדברים

שספר איש אחד מארץ נבארה שמו
רבי בנימן בר יונה מטורילה וצל:

וילך הלך ויבא בארצות רבות ורחוקות
כאשר יתפרש בדבריו אלו וכל מקום
שכא בו כתב כל הדברים שראה או ששמע
מפי אנשי אמת אשר נשמעו בארץ ספרד:
וכך הוא זוכר מקצת הגדולים והנביאים
שבמקצת מקומות וכשבא הביא דבריו אה
עמו לארץ קאשת'ליאה בשנת תתקל"ג:

והיה רבי בנימן סנוכר איש אבן ותשכיל בעל תורה
וככל דבר הדבר שדקדקו כדי לכתוב
אשרו נמלאו דבריו מחובבים
ויניחם בפיו כי היה
איש אמת:

דפוס במדרכת כריכתו של שנת ש"ג

על יד הזיפרוני יצא

אמר

מסעות של רבי בנימין ב
 רבי בנימין ברי' זונה זל יצאתי תהלה מעיר
 שרקושטה וירדתי דרך גהר אינרז
 לטורטושה ושם הלכתי דרך שני ימים לעיר טרבונה
 הקרמונה והיא היתה מננין ענקים ויונים ולא נמצא
 כנין ההוא ככל ארצות ספרד והוא ויטבת על הים
 ומשם שני ימים לעיר נרמלונה ויש שם קהל קדוש
 ואנשים חכמים ונכונים ונשיאים גדולים כגון רבי ששת
 זר' שאלתי אל זר' שלמה בן רבי אברהם בן חסדאי זל
 והיא עיר קטנה ויפה ויוטבת על שפת הים באיט אליה
 בסחורה תורים מכל מקום מארץ יון ופישה ונינואה
 וסייליא וארץ אלכסרריא של מצרי' ומארץ ישראל
 וכל נבוליה ומשם מהלך יום וחצי לנירונה ובה קהל
 קצין סיהודים ומשם מהלך שלשה ימים לנרמנה
 והיא עיר קדומה לתורה ומסנה תצא תורה לכל
 הארצות ובה חכמים גדולים ונשיאים ובראש רבי
 קלונימוס בן הנשיא הגדול רבי טודרוס זל מורע בית
 דוד מבונה ביהסו ויש לו נחלות וקרקעות סאת מושלי
 הארץ ואין אדם יכול ליקח ממנו כחוקה ובראש
 רבי אברהם ראש הישיבה ורבי סביר זר' יהודה ואחרים
 כנצח הרבה תלמידי חכמים ויש בה היום כמו שלש
 מאות יהודים ומשם ד' פרסאות לבידרש העיר ושם
 קהל תלמידי חכמים ובראש ר' שלמה חלפתא ורבי
 יוסף בר רבי נתנאל זל ומשם שני ימים להר גוש
 הנקרא ממפושילייר והוא מקום יפה לסחורה קרוב
 סן ה' ב' פרסאורי ונאים אליה טכל מקום לסחודת
 ארום וישמעאל מארץ אל עדות ולונברדייא ומלכות
 רומא רבתא ומכל ארץ מצרים וארץ ישראל וארץ
 א ii א ג א ין

מסעות של רבי בנימין

ון וארץ צרפת וארץ ספרד ואינלשירה ומכל לשונות
 היום נמצאים שם על ידי בנימין ימי' שנין ושם תלמידי
 חכמים חשונים הרוד ובראש רבי ראובן בר' טודרוס
 זר' נתן בר' נרזה ורבי שמואל הרב שלהם ורבי שלמיא
 זר' מרדכי זל' ויש בנימין עשירים גדולים ובעלי צדקה
 ועושרים במרץ לכל הנאים ליום ומשם ארבע
 פרסאות ליוניל ושם קהל קדוש מישראל מתעסקים
 בתורה יומם ולילות ושם רבינו משולם הרב הגדול
 זל וחמשה בניו חכמים גדולים ועשירים ליוסף זר' יצחק
 ורבי יעקב ורבי אהרן ורבי אשר הפרוש שגפרש מעניני
 העולם ועומ' על הספר יומם ולילה ומתענה ואינו
 אוכל כשר חזוא חכם גדול בתלמוד והרב' משה גיסו
 זר' שמואל ד' חזון רבי שלמה חכהן ורבי יהודה הרומא
 בן תבון הסגרי וכל הנאי' מארץ מרחק לתלמוד תורה
 ספרנסים אותם ומלמדים אותם ומצאים שם פרנסה
 ומלבוש מאצל הקהל כל ימי היותם בבית המדרש והם
 אנשים חכמים וקדושים בעלי פצות עומדים במרץ לכל
 אצחיהם הקרובים והרחוקים ובה קהל יהודים כמו שלש
 מאות יצו' והיא רחוקה מן הים שתי פרסאות ומשם
 שתי פרסאות למורייקיירש והיא כרך גדול ויש בו
 יהודי' כמו ארבעים ושם ישיבה גדולה על ידה הרב הגדול
 רבי אברהם בר רבי דוד זל' רב פעלים חכם גדול
 בתלמוד ובסוד ובא' מארץ מרחק אליו ללמוד תורה
 ומצוא' מנוחה בביתו ותוא מלמדים ומי שאין לו להוציא
 תוא מוציא להם משליו ומסמנו לכל צרכיהם והוא
 עשיר גדול ושם חכמים רבי יוסף בר רבי מנחם ורבי
 שרת ורבי בנימין זרבי אברהם זרבי יצחק בר דבי
 משח

נסעות של רבי בנימין

כשה זל' ומשם פרסאות לנורש הנקרא בולק דש
 גיל ושם קהל מהידוים כמו סאד חכמים ובראש רבי
 זעק בר רבי יעקב ורבי אברהם בר ר' יהודה רבי יעקב
 זרבי יעקב רבי כשה ורבי יעקב בן הרב רבי לוי זל' הוא
 והוא מקום קנוץ לנו ב ולאיים סאפסי הארץ והוא
 קרוב פן הים שלש מילין ויושבת על שפת הנהר
 הגדול הנקרא רודי והוא הסובב כל ארץ פרוכנצה ושם
 הנשיא ראבא סרי בר רבי יעקב זל' והוא פקיד השלטון
 דמון' ומשם שלש פרסאות לעיר ארליט ושם כמו
 סאתים משרא ורבי אבא סרו זל' ומשם
 ורבי שלח ורבי נתן הרב ורבי אבא סרו זל' ומשם
 שלשה ימים למרשיליה והוא עיר ואוים וחכמים והם
 ב' קהלות ובם כמו שלש סאות יהודים' הקהל האחד
 יושבעל שפת הים למטה' והקהל האחר יושבעל
 שפת הים יושבים בגדול למעלה והם ישיבה
 גדולה ותלמידיו חכמים רבי שמעון בר רבי אנטוליוור
 יעקב אחיו ורבי לבארו והם ראשי של מעלה ובראש
 הקהל של סטה רבי יעקב פריפיינו העשיר ורבי אברהם
 זרבי סאיר התנו ורבי יעקב ורבי מאיר זעל' והוא עיר
 סתורה סאר על שפת הים' ומשם יכנס אדם בספינת
 לעיר נינאה היושבת על שפת הים והוא מהלך ירבעה
 ימים בים ושם שני יהודים אחים רבי שמואל בן כלאם
 וארין שהיו סעיר סתתה והם אנשים טובים והעיר
 מוקפת חומה ואין סלך שולט עליהם כי אם השומטים
 שהם סקיסים עליהם כרצונם וכל אחת ואחד מהם
 מודל כתיבו ובשעת סהלוקתם נלחמים אלו עם אלו
 על ראשו המגדלים והם מושלי הים ועושים דגיות
 א ג א iii A הנקראות

נסעות של רבי בנימין

הנקראות: ליליא וחולכי לשלול סלל ולנחבכל
 הסקיסות שלל וכוה וכביאם אלנינאה' והם נלחמ'
 עם אנטיפיטח ובניהם ובין פ' שש מחלך שני ימים
 והיא עיר גדולה סאר וכה כמו עשרת אלפים מגדלי
 בבתים שלשם ללחום בער המהלוקר וכל אנשיה
 נבורים ואי כלך ואין שר שולט עליהם כי אם השומטים
 אשר הם מקיסים עליהם וכה כמו עשרי יהודים והראש
 שלהם רבי כשה ורבי חיים ורבי יוסף זל' ואינה מוקפת
 חומה והיא רחוק פן הים ארבעה מילין ויוצאין וכנסין
 אליה בספינות על יד הנהר היות בתוך חסדינה' ומשם
 ארבע פרסאות לעיר לוקא יש כמו ארבעים יהודי והיא
 גדולה והראש של חימור' רבי רוד ורבי שמואל ורבי
 יעקב' ומשם סחלך ששה ימי לעיר רוסא רבתא והיא
 ראש סלכות אדום' ושם כמו ר' יהודים נכבדים ואין
 פורע' ס לטוים אדם ומהם משרתי הפמא אכסלדירוס
 הוא ההגמון וגדול הסמיני' על כל רת אדום ושם חכמי'
 גדולים ובראש רבי דניאל הרב ורבי יחיאל סשרת של
 פמא והוא בוזר פה נבן וחכם והוא יוצא וכה בבירת
 הפמא והוא נקיד ביתו ועל כל אשר לו והוא נכדו של
 רבי נתן שעשה ספר העריך ופירושו ורבי יואב בן הרב
 רבי סלמה ורבי פנחס ראש הישיבה ורבי יחיאל הדר
 כטרס' סכרו ורבי בניסן בר ר' שבת זל' והוא רוסא העיר
 שני הלך והנהר סוכרוס חולק באמצע חסדינה חלק
 אחד סאר אחיו וחלק אחר סאר שני וכחלק הראשון
 הכמה הגדולו שקראין לה של' סראדי רוסא ושם
 היה ארסון של יוליים קיסר חודולי' ויש שם בניני' הרב
 זכעשים משוטם על בנין סבעולם ובי' הסעשכ וז' זרב
 סן

מסקות של רבי בנימן

מן רומא כד מילין ושם שמונים חילות מסמונים
 מלכים גדולים בתורה הנקראי כלם אינדידור מסלכות
 סרקנינוס ועד מלכות פפוס אנו של קרלו אשר כבש
 ארץ ספרד מיד היסמעאלים בתחלה וישם היכל
 טיטוס לחוף לרומא שלא קרלוה שלש מאות ויתעצז
 בשכיל שלא עשה מצותם שלא לקח ירושלם אלא לל
 שנים ונורוה עליו כ' שנים ושם כמו היכל ארסון המלך
 אספסיינוס בנין גדול וחוק מאד וישם ארסון המלך
 מלנלכן ויש בתוך ארסון שלו שלש מאות וששים
 ארמונים כמנין ימית השנה והקפת הארמונים
 פילין והיתה מלחמה ביניהם בימי קדם וגפלו בתוך
 הארסון יותר מסאת אלף בני אדם הרונים והגד
 העצמות עד היום הוה תלוי וציר המלך ענין המלחם
 סצרו מצד מערכה לקראת מערכה בני אדם וסוכיהם
 וכלי מלחמתם הכל אכן שיש להראות לבני העולם
 המלחמה שהיתה בימי קדם ושם ימצא מערה שהולכת
 תחת הארץ ומצאי המלך והמלכה אשתו על כסאותם
 ועם כמו סאת בני אדם שרי המלכה וכלם חקוקים
 במלאכת הרומאים עד היום הוה וישם כשלטאני אל
 אטי' שני ובמה שני עמודים מנחשרת ממעשה שלמה
 המלך עליו השלום וכל עמוד וצמד חקוק שלמה בן
 דוד ואטרו לו היהודים אשר ברומא כי ככל שנה ושנה
 צימי' ס' באב נמצאו זיעה עליהם נגרת כמים וישם
 מערה שונו טיטוס בן אספסיינוס כלי בית המכרש
 שהביא מירושלם וגם מערה אחת בהר על שפת הנהר
 פ'גרו' ויש קבורים הצדיקים אל עשרה הרונים מלכות
 ח'פני שלונן דל'טנ'ט מצוייר סמשון וכדור בידו
 של A iiii

מסקות של רבי בנימן

של אבן והאבשלום בן דוד וגם המלך קושטינוס
 שכנה קושטנדינה ועל שמו נקראת קושטנטינופוליס
 והיא מצוייר כנחשרת וסומו וסאופים כוחי ויש
 בנינים אחרים ועניני' ברומא שלא יוכל אדם לספרם
 ומשם ר'ים לקפואח היא הסדינה הנדולה שנבאר
 קפ'ים חמלך והיא טובה אבל המ' רעים והארץ משכלת
 ויש בהכבו שלש מאות יהודים וגם חכמים גדולי' נכבדו
 ארץ ובראשם רבי קונפשו ורבי סמואל אחיו ורבי וקן
 והרב רבי דוד זל וקראין לזה פרינציפלו' ומשם
 למיצול הנקראת סוכיינטו העיר הנדולה שבנה צינץ
 חרעור שכנת ספני פחד דוד המלך על ויצא הים
 וכסה אותם כשני חלקי' מן העיר ועד היום הזה רואי'
 בני אדם השווקים והמנדלים שהיו בתוך המדינה ושם
 סעיין נובע מתוך התחום וימצא שם השמן הנקרא
 פ'רוליו ומלקטין אותו על פני המים ומשימין אותו
 רפואות ויש ס' הצארת של מים רסין נובעין מתחת
 חקרקע והם על שפת הים והם כמו שני מרהצאות שכל
 אדם שיש בו שונ תולילך וירחץ בהם וימצא סרפא
 ומרנע וכל הז' לים מנני' ונגרדיאח באים שם הקץ
 ומשם ילך אדם וירך מנשה עשר מילין תחת החרים
 הוא הננין אשר ננה רומודוס חלך שננה רום הכל
 עשה ספני פחד דוד מלך ישראל ויואב שר צבאו ועשה
 בנין על החרים ותחת החרים נאפולי המדינה והיא עיר
 בצורה מאד וישנת על שפת הים מבנין הוינים וישם כסן
 חמש כאות יהודים ושם רבי חוקיה ורבי שלום ורבי
 אליה הכהן ורבי יצחק סהר החר' זל' ומשם דרך יום
 עד ער שליו' מה ועם וישבת הרופאים לבני אדם ושם
 כמו

מסעות של רבי בנימן

ה

כמו ששמות יהודים ושם חכמים רבי יהודה בר רבי
 יצחק ורבי מלכי צדק הרב הודול שהיה מעיר ציפונת
 ורבי שלמה חכמן ורבי אליה חיוני ורבי אנרחם
 נרבינו ורבי תמן והיא עיר מוקפת חומה מצד היבשה
 ומצד האחר על שפת הים והסנדל כראש ההר חזק
 מאד ומשם חציונים לאמלמי ושם כסועשרי יהודים
 ושם הננאל הרומא ורבי אלישע ואבואליד הנדיב
 זל והגויס אנשי הארץ תורים הולכי בסחורה ואינם
 זורעים אלא קונים הכל בכסף מפני שהם שוכנים על
 חררי הגבוהים וכראשי הסלעים אבל יש להם מירות
 הרבה ארץ כרמים וותים ונגות ופרדסים ואין אדם יכול
 להלהם עמם ומשם דרך יום לבגאנינטו היא עיר
 גדולה וישבת על שפת הים והר אחד ושם קהל
 מיהודים כמו מאתים וכראשם רבי קלויטוס ורבי ורח
 ורבי אנרחם זל ומשם שני ימים למלמי שבארץ מוליא
 והיא ארץ פול ושם כמו מאתים יהודים וכראשם רבי
 אחישע ור נתן ורבי צרוק ומשם סהלך יום לאשקולי
 ושם כמו ארבעים יהודים וכראשם רבי קויטלו ור צמת
 חתנו ורבי יוסף זל ומשם שני ימים לטרנאה אשר על
 שפת הים ושם מתקבצים כל הרוצים לעבור לירושלם
 כי שם מורש הנמל הננכן ושם קהל משרא כמו מאתי
 זכראשם רבי אליה ורבי נתן הדרטן רבי יעקב והיא עיר
 טובה וגדולה ומשם סהלך יום למיקולק דבר היא
 המדינה הגדולה אשר ההריב הכל יולמו של ציק ליה
 ואין שם היוב משראל מפני שהיא תרבה וכן הגויים
 כמו כן ומשם יום חצי לטרנאנו היא תחלת מלכות
 ארץ קלאברואה ויושביה יונים והיא עיר גדולה וכה
 ימו

מסעות של רבי בנימן

כמו ש'הודים וכו' חכמים וכראשם רבי מאלו ורבי נתן
 זר ישראל ומשם סהלך יום לברנדיש אשר על שפת הים
 ושם כמו י' יהודים צנעיים ומשם שני ימים לאונדרו אשר
 על שפת הים אוף יון ושם כמו חמס פאות יהודים
 והראש שלהם רב פתח ורבי כלב ורב מאיר ורבי
 פאלי ומשם עונבר ארם בים דרך שני ימים לאוקלמוס
 ושם יהודי אחד ושמו ר' יוסף ועד הנח מלכות צקלית
 ומשם דרך שני ימים בים לארץ לבגטה היא תחלת
 מלכות מנואל מלך היונים והיא כבר ובה כמו מאת
 יהודים וכראשם רבי שלחיה ורב ארקוליס ומשם
 שני ימים לאבילון ושם כמו עשרה יהודים ורבי שבת
 זכראשם ומשם חצי יום לנטוליקה היו שבגדה על ורח
 הים ומשם למטרה הים אדרך ים היא המדינה של
 אנטמיטיוס המלך של יון הוא היה אחד מארבעה
 מלכים שקמו אחרי אלכסנדרוס המלך ושם נתייגים
 גדולים קדמונים ושם כמו חמשים יהודים וכראשם רב
 יצחק ורבי יעקב ורבי שמואל ומשם חציונים דרך ים
 ללפנטוש ושם כמו פאה יהודים על שפת הים וכראשם
 ר' נורי ורבי שלום ורבי אנרחם זל ומשם סהלך יום
 וחצי לקורש ושם תנייגים כמו מאתים יהודי לבסם כהר
 פוזש והם זרעיקם נקראים בנחלתם וקרקותות יתם
 וכראשם רבי שלמה ורבי חיים זר יענח ומשם שלשה
 ימים עד עיר קלינטו המדינה ושם כמו שלש מאות
 יהודים וכראשם רבי ליאון ורבי יעקב ורבי חזקיה
 ומשם שלשה ימים לנבשעיר גדולה ובה כמו אלפים
 יהודים והם האומנים הסוכים לעשות בניי משי וארמן
 בארץ היונים ובהם חכמים גדולים כמסנה
 ובתלמוד

מסעות של רבי בנימין

ובתלמוד והסודלי הרוז ובראשם הרב הגדול רבי
 אהרן קוש'ר' משה אחיו ורבי חייא ורבי אליהו תלמידי
 רבי יקטן ואין כמותם בכל ארץ יון חוץ מסדינת
 קושטנינופול' ומשם מהלך יום לאנדרמו והוא עיר
 גדולה על שפת הים ובאים אליה תנרים מכל צד ומנהג
 ושם כמו מאתים יהודים ובראשם רבי אליהו משלטי'ר
 ורבי עמנואל ורבי כלבי' ומשם דרך יום עד יבוסט'יסוס
 והיא סדינת' על שפת הים ושם כמו מאה יהודי' ובראשם
 רבי יוסף ורבי שמואל ורבי נתניה' ומשם לרובנק'ר
 מהלך יום אחד ושם כמו מאה יהודי' ובראשם ר' יוסף
 ורבי אלעזר ורבי יצחק ומשם מהלך יום לטינו' פושמו
 ובה כמו חמשים יהודים ובראשם ר' שלמה ורבי
 יעקב והוא תהלת כלבי' שישושים בהרים והיא האוסת
 הנקראת כלכין' והבן קליים כצנאים יורדים מן
 ההרים לשלול ולטין אל ארץ יון ואין אדם יכול לעלו
 אליהם למלחה ואין מלך יכול לשלוט עליהם ואינם
 חוקים בדת הנוצרים וקיראים שמם בנייהם כשמות
 היהודים ושם אומרים שהם יהודים היו והיו קוראים
 ליהודים אחינו וכשמצאו אותם כוזבים אותם ואינם
 הורגו אותם כמו שתורג' לינו' ואין להם שוק'דת' ומשם
 שני ימים לברני' והיא חרבה ונאש' בה מעט מיונים
 ומיהודי' ומשם שני ימים לארמולו' והיא עיר גדולה על
 שפת הים והיא עיר סחור'ר' לבינצ'יאניש' ולפי'סניש'
 ולנינו'ש' ולכל' הסחור'ר' הבאים שם והיא ארץ רמכת'
 יד' ובה כמו ארבע מאות יהודים ובראשם הרב'ר' שילה
 ורבי יוסף הפרנס ורבי שלמה הראש' ומשם מהלך
 יום לבי'שיגה' ושם כמו מאה יהודי' ובראשם רבי שב'תא
 הר

מסעות של רבי בנימין

הרב ורבי שלמה ורבי יעקב' ומשם דרך שני ימים כים
 לעיר סלוסקי שבנה סליקוס המלך אחד מארבעת
 שריני' יון שקמו אחרי אל'סנדרוס והי' עיר גדולה מאד
 ובה כמו המש מאות יהודים ושם הרב רבי שב'תא ובניו
 תלמידי חכמים והוא שכנו סמונה על היהודים תחת יד
 המלך ורבי שנתאי חתנו ורבי אליהו ורבי מיכאל ושם
 גלות גדול' ליהודים והם נוח'עסקים במלאכות' ומשם
 שני ימים למישי'יסוס ושם כמו עשרים יהודים ושם רבי
 ישעיה ורבי מכיר ורבי אל'אבי' ומשם שני ימים לר'ספת
 ובה כמו ק'ם יהודים' ובראש רבי מיכאל ורבי יוסף'
 ומשם מהלך יום לקנישת' ליו'סם כמו עשרים יהודים'
 ומשם דרך שלשה ימים דרך לאבילו' הושב על שפת
 הים מהלך חמשה ימי'ב' הרים עד מדינת קושטנינה
 הגדולה והיא ראש המלכות בכל ארץ יון הנקראים
 גירואינוש ושם כמא המלך מנואל אינ'מדרו' ושנים
 עשר מלכים תחרו ידו וכל אחד ואחד יש לו ארסון
 בקושטנינה ול'הם מנדלים ומדינות ושולטים בכל
 הארץ ובראשם המלך אג'רימוס הגדול והשני מינה
 דמסטוקוקי השלושי' רומינור' והרביעי מקדוקוס
 החמישי אל' קסוס סגלו' וזואר' השמורת שלהם כענין
 דוח' ועיר קושטאנינה כ'וקפ'ר' העירי' שב' ח' מל'
 ג'חציה על הים והציה על היבשה והיא נוש'בר'על שתו'
 ג'רועות ים אחד שיכ'א'טים רוסיה ואחד מים ספרד וכל'
 הסחורים הבאי' מארץ ככל' ובכל ארץ שגער וארץ סוד'
 ופרס וכל מלכות ארץ מצויים וארץ כנען ומלכו' רושיא
 זאונ'ריאה ומסי'צין ובוריא וארץ לונבר'דיא וספרד
 היא עיר הוסי'באים אליה בסחור'ה טבל הארצות בק'
 כים

מטעות של רבי בנימן

כים כין כיבשה אין כמותה כארצות חוץ מכנורד הקיר
 הגדולה אשר לישמעאלים ושם במה של תוספיה ושם
 המפא של יונים מפני שאינם עינים לרת המפא של
 רומא ושם במות כמנין ימות השנה ויש שם כמנין גדול
 לאין מספר שמביאין אליה בכל שנה ששני איי' ומדל'י
 וכרכים שיש שם וכעושר הזה לא נמצא בכל הכפוזת
 שכעולם ובתוך הכמה עמורים של זה וכסף ועשיות
 של כסף וזהב יותר ממה שיוכל אדם לספר ושם יש
 מקום אחד מקום שחוק המלך כמון לכותל הארמון
 הנקרא איפרוסי וכל שנה ועשרה עושה המלך שם
 ביום תולדת ישו הנוצרי שחוק גדול ובאותו מקום
 מצוייר'ל מיני בני אדם שכעולם לפני המלך והמלכה
 בכל מיני כסף ומכאים אריות ודובים ונסרים וחמור
 חבר ומשלחים אותם להתקוטט והעם זה והעניות
 כמרון ולא נראה כשתוק ההוא בכל הארצות והוא
 המלך עמנואל בנה ארמון גדול לכסא מלכותו על שפת
 הים חוץ מן הארמון שנבנו אבותיו וקרא אותו בולביניש
 וצפה העמורים והכותרות והב וכסף צרוף וציר כם
 כל מלחמות הקיסרים אשר היו לפני ונם המלחמות
 אשר עשה הוא בעצמו ועשה שם כסאו של זהב ואבן
 יקרז ועטרת זהב תלויה בשלשלת של זהב על הכסא
 בסדת ישיבתו תחתיה ובה מרגליות שאין שום אדם
 יכול לשער דמיהם כי כלילה אין צריכין שם נרות כי
 הכל רואין סאור המרגליות אשר מאירים להם עד מאד
 ושם עניינים שאין אדם יכול לספר אותם ומכאים מכל
 ארץ אין כל המנסבכל שנה ושנה יסלא כסמו מנדליב
 פננדי משי וארמון והח ולא נראה חגיו ההוא והקושר
 החוא

מטעות של רבי בנימן

להוא בכל הארץ ואמרו'כי המס של המרגנה עצמא
 עולה בכל יום עשרים אלף והובט'כן שכירות התנויות
 והשוקים ומסם הסוחרים הנכאים בים וכיבשה והיונים
 אנשי הארץ עשירים גדולי' בזהב ומרגליות והם הולכי
 מלונכו' כנדי משן' ושכנצות זהב כארנה וכרמיה
 על לגושיהם ורופני'על סוסים ודומים לבני בלכים
 והארץ רחבת דים מאד בכל מיני מורים ונם לחם וכשר
 וין הרבה מאד ולא נראה בכל הארץ כעשרם והם
 כעלי' הכסה בכל ספרי היונים ואוכל'ם ושיתים איש
 תחת גפנו ותחת תאנהו' ושוכרים סכל לשונות הגוים
 הנקראים להם עוים ללחום עם השלטון מלך הונקרים
 והם הנקראים טוקיש מפני שאין להם להב לב
 למלחמה והם נחשבים כנשים אשר אין כם להעצור
 ואין היהודים בתוך המדינה כינם כי העניבורם אחר
 צדוע המים וזרוע ים שופא מקוף עליהם מצד אחר
 ואינם יכולים לצאת אלא דרך ים לסוחרה עם בעלי
 המדינה ושם כמו אלפים יהודים רבנים ומהם כחם
 אכס מאות קראין בעד אחד וביניהם בנין הרבנים שם
 תלמידי' חכמים מתיצה וכראשם רבי אנשילין הרב ור'
 עובד הור' אחרן כושמו ורבי יוסף שזינו ורבי אליקים
 המרגנ' וביניהם אוסנים של כנדי משי וסוחרים הרבה
 ועשירים גדולים אבל אין מנחין שם יהודי לרכוב על
 סוס חוץ מרבי שלמה המצרי שהוא רומא למלך ועל
 יוד כוזאים היהודים ריחן גדול בגלותם כי גלות כנר
 הם יוכבים והשנאה דבה עליהם על ידי המסנקין
 עובדי העורות שמשליכין המים המסונפים שלהם
 בחצות לפני פתחי בתים ומלכלכין היהודים ועל זה
 שונאים

טעקות של רבי בנימין

בזמנים היזנים כל היהודים בין טוב ובין רע כי מנביאים
 קולם עליהם ומכים אותם בחוצות ומענידים אותם
 בפרך אבל היהודים הם עשירים ואנשים טובים בעלי
 חסד ומצות וטובלים גלות נעין יפה ושם המקום
 שדרים בו היהודים מלא ומשש שני ימים דרך ים
 לרודוסו ושם קהל ישראל בארבע מאות ובראשם
 רב משה רבי אביה ורבי יעקב ומשש שני ימים
 לנאפולולי ושם כמו מאתי יהודים ובראשם רבי אליהו
 קמיד ורבי שנתו ווטרדי ורבי יצחק מינש ובלשון יון
 קורין לסנדל מינש ומשש כ' ימים לקלש ושם כמו
 חמשים יהודים ובראשם רבי יהודה ורבי יעקב ורבי
 שמעיה ומשש שני ימים למסילי ומשש שלשה
 קהלות ישראל בעשרה מקומות ומשש שלשה
 ימים דרך לחימא ובה פלו ארבע מאות יהודי ורבי אליהו
 ורבי תימן ורבי שנתו ובראשם ושם ימצאו האילנות
 שלוקטין מלנו הטעטיקי ומשש שני ימים לאיסמו
 ובה כמו שלש מאתי יהודים ובראשם רבי שמריא ורבי
 עובדיה ורבי יואל ושם באים קהלות רבות מישראל
 ומשש שלשה ימים דרך ים לירוש ובה כמו ארבע
 מאות יהודים ובראשם רבי אבא ורבי חננאל ור אליהו
 ומשש ארבעה ימים לדומאוס ושם יהודים רבנים וקבץ
 נעוד יש שם יהודים מיני קפרוסין והן האמיקורוסין
 וישראל סנדן אותן בכל מקום והם סחללי ליל שבת
 לשוכרי ליל י' ו' ומשש ב' ימי לקוקוס היא תחלת
 ארץ אדו הנקראת ארסנו והוא תחלת מסלת טודוס
 בעל ההר סלך ארסנא המולך עד סרית הרוכי ועד
 ארץ התנורים הם הנקרא' טורקוש ומשש שני
 ימים

ולטעות של רבי בנימין

למים למלמישנורש הוא תרשיש חיושבת על הים עד
 הנח כלכות היונים הנקראים גריניש ומשש שני ימים
 לאנטוכי הנדולה היושבת על נהר פיד נחל יבוק היורד
 כחר הלבנון מן רץ חמת והיא העיר הנדולה שבנה
 אנטוכיוס המלך ויש על המדינה הר נוה מאד והחום
 סקפת ההר ובראש ההר מעין ושם אדם מסונה על
 המעין ומשלחזות הים בנשרים תחת הקרקע אל כתי
 הנדולים אשר נעיר ומצד העיר האחר מקף אותה
 הנגהר והיא עיר בצורה מאד ממשלת פריצין אמונט
 הפיטיבין הפפא ויש בה כמו מנין מישראל והם אומנט
 הזוכית ובראשם רבי מרדכי ורבי תימן ורבי שמעאל
 ומשש שני ימים ללינא היא לודקיא ובה כמו מאתיים
 יהודים ויש רבי חימא ורבי יוסף ומשש שני ימים לניבל
 היא בעלגר תתה הר הלבנון הסמוכה לאומה שקורין
 לה אלחשישין וזינים מאמינים בדת השימעאלים אלא
 לאחד שחושבין אותו כמו נביא כנכט וכל מה שיאמר
 להם יעשו אם לכות אם לחיים וקודין לו חיד' השישין
 והוא הוקן שלהם ועל פיו יצאו ועל פיו יבואו כל אנשי
 ההרים ומקום יש יבתו נעיר קרמוס הוא קרמוס נארץ
 עיתון והם בעלי אמונה ביניהם על סאמר הוקן שלהם
 ומפחדים בכל הנקומות מהם מפני שהורגין את
 המלכים במסירה וסהלך ארצם שמנה ימים והם
 גלחמים עם בני אוזים הנקראים פרגקוש עם השלטון
 שריפול היא טלא לזוס של שאם וזימים ההם הרעיש
 הארץ של שריפול וכסה הרבה מן הנונים ומן היהודים
 כי נפלו הבתים והחומות עליהם והיתה ספולרת באותו
 זמן ובכל ארץ ישראל מתו יותר מעשרים אלפים בני
 אדם

מצעות של רבי בנימין

ט

אדם כימי ההם יוסם מהלך יום לניכל האחרת שהוא
 גבול בני עמון ושם כמו קנייהודי והי' מסמלת ז' הנינוטין
 והשלטון שלהם ניליאנום אינכילינו ושם מצאו מקום
 הנבטה שהיא לבני עמון כיסים ההם ושם סקין בני עמון
 יושב על קטיוה הקראת כסא והוא עשוי מאבן ומצומרת
 זהב ושתי נשי וישבו מינינו ומסמאלו מה אחת ומה
 אחת ומובח לפניו שהיו סוכה ומקשרין לפניו בזמן
 בני עמון וכה כמו פאתי יהודי ובראשם רבי סאיר ורבי
 יעקב ורבי שמחה והיא על שפת הים של ארץ ישראל
 ומשם שני ימי לביאוש היא כארות ושם כמו מטי יהודי
 ובראשם רבי שלמה ורבי עובדיה ורבי יוסף ומשם
 מהלך יום אחד לצידא היא צירון והיא עיר גדולה ובה
 כמו עשרי יהודי וקרוב מהם כמו עשרה מילין אומרת
 אחת נלחם עם אנשי צידון והאומה נקראת דונאיון
 והם הנקרא מנאנוש כופרים ואין להם דת ויושבים
 בהר גדול ובנקיט הסלע ואי' מלך ושד שולט עליה
 פי מעצמם הם וישבי בין ההר והסלע ועד הר הרסון
 גבולם מהלך שלשה ימי' והם שטופי ומה והוא לוקח
 את כתו ויש להם תנ אחד בשנה ובאי' כלם אנשי נשי'
 לאכל ולשתות ביחד וחולמ' נשותיהן כל אחד ואחד
 עם הכירו ואוסרי' שהנפש בעת יציאתה מן אדם טוב
 תכנס בגוף ילד קטן הנולד באותה שעה שתצא הנפש
 מן גופו ואם אדם רע הוא תכנס בגוף הכלב או בגוף
 הבהמה זה דרכם כסל למי ואין ביניהם יהודי כי אם
 לא כיניהם בעלי אומנו וצבעו וישבי ביניהם באומנו
 ובסתורת וחורו לבתיהם הם אהבה ליהודי והם קלו'
 על ההר ועל הגבעות ואין אדם יכול להלחם עמם

משה B i n a m

מסעו של דבי בנימין

ומשם והלך יום לצור החרשה והיא עיר טובה מאד
 ונמל המורש שלה בתוך העיר ונכנסות הספינות בתוך
 שני הסנדלים ובלילה ישליכו בעלי הסכס של שלר
 של ברול בין סנדל ומנדל ולא יכול אדם לצאת לא
 טאניה ולא כשום דרך למנוג דבר מן הספינות ואין
 גרב או מורש כנמל ההוא ככל הארץ כמוהו והיא עיר
 יפת וכוונתו ארבע מאות יהודים וכיניהם חכמי תלמוד
 ובראשם רבי אמרים מצודין ורבי מאיר מקרקשון
 ור' אברהם ראש הקהל ויש ליהודים שם ספינות בני'
 רשם אומני הזוכרת השוב הירוע צורה החשוב ככל
 הארצות ושם ימצא חסוקר הטוב ועולה אדם בתורת
 צור החרשה ורואה צור המעטירה אשר כסדו אותה
 הים והיא רחוקה מן החרש כדריקת אבן ואם רצ' אדם
 ללכת באני בים רואה הסנדלים והשווקים והחוצות
 והארם ינים בקרקע הים והיא צור החרשה עיר סחור'
 באים אליה מכל מקום ומשם יום אחד לאקדי היא
 עכו אשר חתת לניכול אשר והיא תחלת ארץ ישראל
 והיא יושבת על הים הגדול ושם נמל גדול שקורין
 מורטו לכל הנודרים ההולכים לירושלם בספינות
 יורד למנהג נהר הנקרא נהל קרומוס ושם כמו מאתים
 יהודים ובראשם רבי צדוק ורבי יפת ורבי יונה זל' ומשם
 ג' מרסאות ללמש והיא נהר החפה אשר על שפת הים
 ומצד אחד הר הכרמל עליה ובתחתית החר כברי ישראל
 דבים ויום בהר מערר אליהו זל' ועשו שם שני בני
 אדם כנה וקראוה שניט אליש ובראש ההר ניכר מקום
 הסופת והרוב שרפא אליהו זל' בימי אחאב והוא מקום
 המוכח העול כמו ארבע אמות ובתחתית החר יורד
 נהל

משפחות של רבי בנימן

נחל קיסרון בצרור ומשם ד' פרסאות לכפר נחום והוא
 כפר נחום והוא מעין סמוך על הכרמלי ומשם ששה
 פרסאות לשחי'א היא נד אשר לפלשתיים ושם כמו
 עשרה יהודים ומתים כותים הם היהודי השוכרונים
 הנקרא' שמרטניש והיא עיר יפה וטובה טאר על הים
 שבנדק'א ר'א פרדור המלך וקרא שמה קיסריה ומש'
 חצי יום לקקו היא קעילה ואין בה יהודי' ומשם הציונים
 לשאורג והיא לוו ושם יהודי אחד צנע' ומשם יום
 לשבטרה היא שומרון ועדן ניכר שם ארמון אחאב
 מלך ישראל והיא היתה עיר בצורה כהר מאד וזה מעינל
 וארץ נחלי מים ונגות ופרדסים זכרמים חותים ואין שם
 יהודים' ומשם שני פרסאות לנכילש היא שם כהר
 אפרים ואין שם יהודים' היא ושבת' כעסקבין הר
 גרזים וחר עובל' ובה כמ' באה כותים שומרים תורת
 משה לגודל וקורין להם שמרטניש' ויש להם כהנ'
 מורע אחרן הכהן עלה וקורין להם אהרני' ואין מתחתנ'
 עמם אלא כהנים עם כהנים שלא יתערבו עמם אבל הם
 כהני תורתם ועושי' וכת ומעליב' עולה כנסת שלהם
 כהר גרזים כמו שכתוב בתורה ונתרו ארץ הכרמל
 על הר גרזים וחס אומרים כי הוא בית המקדש' ומעלים
 עולה ביום שם ובימים טובים' על המוכן שכנו כהר
 גרזי' מהאננים שהקיפו בני ישראל כשעברו הירדן
 והם אומרים כי הם משכס אפרים' וביניהם קבר יוסף
 הצדיק בן יעקב אבינו עליו השלום שנאמר ואת עצמות
 יוסף אשר העלו בני ישראל מצרים קברו כשם
 אין להם שלש אתונות ה' וזו תל' המן
 אברהם אבינו ואין להם הנד' המן יצחק אבינו ואין
 להם

משפחות של רבי בנימן

להם חסד' ע'מן יעקב אבינו ואין להם ענות' ובמקו'
 אלו האותיות משימין ה' וכוה הדבר נכר' שאינם מורע
 ישראל כי הם יודע' תורת משה חוץ מאלו שלש אותיות
 נשומר' עצמם מטומאת מת ועצם וחלל וקבר והכנדי'
 שלובש' בכל יום מכיר' מעליהם בשעת לכתם לבית
 הכנסת שלהם ורוחצ' גופם במי' ולובש' בגדי אחרים
 וכן מתחם בכל יום ויזהר גרזי' מעינות ופרדסים' והר
 עיבל' יבש כאבני' וסלעים וביניהם בעסק עיר שכס'
 ופסם ארבע פרסאות להר הגלבוע וקורא' להם אדום
 מונטו נלכו' והיא ורץ' יבשה מאד' ומשם ה' פרסאות
 לעסק אילן וקוראין אותו אדום וואל דלונא' ומשם
 פרסה אחר' להר המוריה לגאן רוד היא עיר נבעון
 הנדולה ואין שם יהודי' ומשם שלש פרסאו' לידושלם
 היא עיר קטנה ובצורה תחת שלשה חומות ובה אנשי'
 הרבה יעקובין וארזים' ויונים ונורתין ופרנקוש סכל
 לשונות תונים' ויש שם בית הצניעה שקונין אותו
 היהודי' בכל שנה מהמלך שלא יעשה שום אדם צניעות
 בירושלם כי אם היהודי' בלרם' והם מאתי' יהודי' רבים
 תחת מנדל רוד כמאת הפרזי' ובהתם שבמנדל רוד
 הבנין הראשון של יסוד כמו עשר אמות מבני הקדמונ'
 שבנו אכותינו וחשאר בנין ישמעאל' ואין בכל העיר
 בנין חוץ יותר ממנדל רוד ויש שתי' בתי' אשמישלי'
 ויוצא' ממנו ארבע מאות פרשי' ושם ניהו כל החוליים
 הכאי' שם ונותנין להם כל ספיקם בחיותם ובמותם
 ובבית שני קוראין אותו שמתלי' שלמון הוא ארמון
 שעשה שלמה המלך' ושם חולי' בשימיתלי' ויוצא' ממנו
 ד' מאות פרשי' בכל יום למלחמה' הן מן הפרזי' הכאי'
 מארץ

מעטות של רבי בנימין

יא

פארץ פרנקוס וסארץ ארום וגודר על עצמם ויעמד
 זמי או שנים עד כלאת נדרם' ושם הכנסה הגדולה
 שקורין שפולקדי קבר אותו האיש שהולכין כל הגודר
 אליו ויש בדנשלים ארבעה שערי שער הקרן שער
 אכרס ושער דוד ושער ציון ושער יהושפט למניכר
 הקסדש שהיה בניס קדם' ושם סמל דומינו והוא
 היה מקדם הקדש ויבנה עליו עפר כן אל כטאב כימדה
 גדולה ויפה ערסאר ואין סכניטק שמונו שום צלם ולא
 שום תמונה אלא שכאי להתפלל תמלתם' ולפני
 אותו מקום כותל מעריב אחד מהכותלו שהיו במקדש
 בקדש הקדש' וקוראין אותו שער הרחם' ולשם באו
 כל היהודי להתפלל לפני הכותל בעורר' ושם
 בירושלם בכית שהיה לשלמה ארוות הסוסי אשר בנה
 שלמה בנין חוק סאר מאבני גדולות ולא נראה כבנין
 ההוא בכל הארץ ושם נראה עד היום הזה הכריכה שהיו
 שוחטין בה את זבתיהם וכל היהודי שם בותני שםם
 על הכותל ויצא אדם משער יהושפט ושם מרכר העמי
 ושם מצבת יד אבשלום וקבר עזיה המלך ושם סעין
 גדול מי השילוח בנהל קדרון ועל המעין בנין גדול מימי
 זמתינו ולא ימצא שם אלא מים מעט ואנשי ירושלם
 רובם שות' ממי המטר שיש להם גב' בבתיהם ועולים
 מעמק יהושפט אל הר הזות' כי אין בנין ירושלם והר
 הזת' אלא העמק בלבד ומחר הזת' רואי' ים סדום ומים
 סדום לנציב מלח שהיא הזת' אשתו של לוש שני
 פרסאות והצאן לוחכות סמנה ואחר כך הזרת וצומת'
 כבראשונה' וכל ארץ הככר ונחל השטיס על הר נבו'
 ולפני ירושלם הר ציון ואין בנין כהר ציון כי אם בסדה
 B iii כ ג

מעטות של רבי בנימין

אחת לנצרים ולפני ירושלם כמו שלשה בת' של
 קברי ישראל שהיו קוברין מיתיהם בימים ההם' וקבר
 יש בו תארץ אבל בני ארום הורסקין הקברים ובוניס
 מהם כתייהם מן האכנים' וכפי ירושלם הרים גדולים
 ובחר ציון קברי בית דוד וקבריה המלכי אשר קמו אחרי
 זאינו וכך המסכים כי היובטל שנת נפל כותל אחד
 מהכנסת אשר כהר ציון וצות המטריאקת אל הכתן
 לבנות הכנסת ההיא ואמר לוקח צות האבני מומטר'
 ציון הקדמוני ונבנה בהם הכנסת והוא עשה כן שכר פועלי
 בשכר ידוע כמו כ' אנשים והיו מוציאין ארז האכנים
 פיסוד חוכר ציון ובין האנשים ההם היו שני אנשים
 אוהבים בעלי ברית ויום אחר עשה לחברו משתה ואתר
 אכלחץ באו אל המלאכה אשר להם המסונד מדוע
 אהרתם לבא עם מה יש לו כשעה שילכו חברנו לסעוד
 צעש אנחנו מלאכתנו והם היו מוציאין ארז האכנים
 וחקימו אכן ומצאוהו המערה ואמר אחד לחברו נכנס
 צראה אם יש סמון הלכו בסבוא המער' עד שהתקן אצל
 ארסמן אחד גדול בני על עמודי שיש מצופ' בכסף וחכ
 ולפני שולחן ושרכיט הזהב ועטרותיהם והוא קבר דוד
 מלך ישראל ולשאלו שלמה כסוכן קברי כל המלכי
 הקבורי שם ממלכי יהוד' ושם ארנוות סגור' שאין אדם
 יודע מה ברוכס' ורצו שני אלו האנשי ליכנס בארסמן
 והגן רוח סעלה ממי המערה והכה אותם ונפלו לארץ
 כמתים ושכחו שמה ליארץ עד הקרב והנה רוח אחר בא
 ודועק כקול אדם קווא צאו מן הסק' הזת ויצאו רחופ'
 משם האנשי סביהלי והלכו ל המטריאקת והגידו לו כל
 הדברי ושלח המטריאקת להביא לפני רבי אכרי' חסיד
 הפרוש

שמעון של רבי בנימן יב

הדרוש וקושיטני שהיה מאבלי ירושלם וספר אלו הדברי ע"פ שני האנשים האלו שכאו משם וענה לו ר' אברהם ואל כי קברי בית דוד למלכי בית יהודה הם ולספר שלהו כשכיל שני האנשי ומצאו אות' כל אחד ואחד מושכעל פתו ופחדו ואסרו לא נכנס שם כי אין חפץ ה' להראות אותו לשו' אדם וצוה הפטי' יארקח לתמוס אותו מקום ולהעלימו מפני אדם עד היום הוזה ור' אברהם החסיד הוזה ספר לוי כל אלו הדברים ומשם שני פרסאור לכית לחם יהודה הנקראת כית לחם וקרוב לכית לחם כחצי מיל מצבת קבורת רחל על אם הדרך והמצבה עשויה במאת עשרה אנבים למגן בני יעקב ועל ידי כיפה בנוייה על ד' עמודים וכל היהודים העובדים חותמים שם על אנבי המצבה ובכית לחם שנים עשר צנצנים יהודים והיא ארץ נחלי מים כדורת ומעינות' ומשם שש פרסאות להרבון אבל מדינת זכרון היתה כהר והיא תרבה היום הזה ובעמק השדה בשדה המכילה הוא היתה כנסת יהודים כימי שמעאלים שנט אברהם הוא היתה כנסת יהודים כימי שמעאלים תעשו שם תע' ששה קברים על שם אברהם ושר' יצחק ורבקה ועקב ולאח' ואומרי' להולכי שהם קברי האבות ונתנין שם סמך' אבל אם יבא יהודי שיתן שכר לשוער של מערת יתת לו פתח כחל שהיה עשוי מימי אבותינו ע"ה וידר אדם למטה כהר דלוק בירדו כמערה א' ולא ימצא שם כלום וזם כשנייה עד שיבא אל השלישייה ותגז' שם ששה קברים קבר אברהם יצחק ועקב ושרה ורבקה ולאח' זה כנען זה וכלם חתומים אותיות הקיקיר על קבריהם על קבר

ב ד B iii אברהם

שמעון של רבי בנימן

אברהם חקוק זה קבר אברהם אבינו ע"ה ועל קבר יצחק כמו כן ועל כל הקברים גם כן וכן לכלם' ומסערה סרליקין שם עש שית אחת דולקת ביום ובלילה על הקברי ושם חביות מלאות עצמות מישר' שהיו מביאים שם מיתהם בירדו ישראל כל אחד וא' עצבור אבותיו ומיתהם שם עד היום הזה ובקצה שדה המכילה ביתו של אברהם אבינו' עליו השלום ומצין לפני הכנית ואין מניח' שם לעשור ביר' מפני כבוד אברהם' ומשם חמשה פרסאות לכית נבד'ן והיא מרשה ואין שם אלא שלשה יהודים' משם חמשה פרסאות לפוזין דולוש נבד'א לזיש היא שונם ויש בה נ' סאו יהודי' ומשם שלשה פרסאות לשנט שמואל דשילה היא שילה הקרובה לירושלם כ' פרסאות וכשלקחו בני ארום את זמלה היא רסה מיד בני ישמעאל מצאו קברו של שמואל הרמתי אבל כנסת היהודים היוצאותו בני ארום סקברו והו' לכוהו לשילה וכנו עליו כסח גדולת וקראו אותו שנט שמואל דשילה עד היום הזה ומשם שלשה פרסאות להר מורי' למשימות היא נבעת שאול ואין בה יהודי' והיו נבע בנימן' ומשם שלשה פרסאות לכית טובי היא נוב עיר הכהני וכאמצע הדרך שני חסלעי של יהונתן שם האחר כוצץ ושם השני סנה ושם שני יהודים צנעים' ומשם שלשה פרסאות לזמשהא הרפת ושם סבנין החסות מימי אבותינו כי כך מצאו כתוב על האבנים ושם כמו שלשה יהודי' והיא היתה עיר גדולה סוד ושם בית הקברות גדול לישראל שהלך שני מילין' ומשם ה' פרסאות לנאמת היא ומו אשר על שפת חיכו ושם יהודי אחד צנע' ומשם נ' פרסאות

מסעות של רבי בנימן

יב

פרסאות לאבלין היא יבנה וערין נראה מקום המדרש
 ואין בה יהודים עד הנה וכול אפרים ומשם ב פרסאות
 למלמ'ס היא אשדוד אשר למלשתים החרבה ואין בה
 יהודים ומשם שני פרסאות לאשקלונת היא אשקלון
 החדשה שנתנה עורא הכהן על זל שפת הים והיו ערין
 אותה מתחלה בניכרה והיא רחוקה מאשקלון הקדושה
 החדשה ד' פרסאות והיא עיר גדולה מארופת וכאם אית
 סכל מקום לטהרוד כי היא יושבת בקצה גבול מצרים
 ובה כסו מאת ס יהודים רבנים וכראשם רבי צמח ורבי
 אהרן ורבי שלמה ושם כסום קראין ושם כותיים כמו
 גמאות וישם בתוך העיר כור שקוראין לוג'ר אנריהם
 אל כליל אשר חפר בימי מלשתיים ומשם לסגודש
 היא לוד ומשם יום וחצי לודין היא יורעאל ושם מעין
 אחד גדול ובה יהודים אחד צנע' משם שלשה פרסאות
 לשיפוזיה היא צפורי ושם קברו של רבינו הקדוש ורבי
 חייא שעלה מבבל חיונה בן אסתי הנביא והם קבורים
 בה ויש שם קברים יושם ה' פרסאות לשיבריה
 היושבת על הירדן הנקראים כנרת ושם גופל הירדן
 ושופך ים המלח אל ארץ הכנרת והוא המקום הנקרא
 אשדות הגמטת ויוצא ונופל בים סדום הוא ים המלח
 וכפניה כסוד יהוד' ובראצוב רבי אנריהם החוהור
 מוכתר ורבי יצחק ושם סים הסין נובע' מתחת הארץ
 וקורין להם תמי טבריה ושם גמטת כלב בן יפונה
 בקרוב ושם מקום קברי ישראל ושם קברו של רבן
 יוחנן בן וכאי ורבי יוחנן בן לוי הכל בגליל התחתון
 ומשם שני ים לטימן היא מנתה ושם קבר שמואל
 הצדיק והרבה מישראל ומשם יום לעשרה היא

מסעות של רבי בנימן

גוש חלב ושם ככו ליהודים ומשם לפרסאות ולמ'ן
 היא סרון ושם מקרה א קרוב משם ועם קברי הלל
 ושמיא ושם ס קרוב פתלמדיהם ושם קבר ר' בנימן
 בר יפת דור יהודה בן בתריה ומשם לפרסאות לעלמס
 ושם ס יהודים ובית הקברות גדול לישראל ומשם חצי
 יום לקאר'ס היא קרש נפתלי על שפת הירדן ושם קבר
 ר' אלעזר בן ערך ור' אלעזר בן עזריה וחוני המעני ולשכנ
 ורבי יופי הגול'ל ושם קבר נרק כן אכניוע ואין בה יהודי
 וכסו יום ס לל'ג ס היא רן וכסו כערה אהת ומשם יוצא
 הירדן עד דרך נ דלין מתחבר אליו נחל ארנון הירד
 מבגול מואב ולמי המערה נגר מקום המובח של פסל
 מינה שהיו עובדים בנין כיס' ההם ושם מקום המוכח
 של ירובעם בן נבש שהיה שם ענל הוהב ועד הנח גבול
 ישראל כצד הים האחרון ומשם כ' ימים עד דמשק העיר
 החדולה היא תהלת ספשלת נוד אל דין סלך תונרטיים
 הנקרא' טורקוס והיא עיר גדולה יופת עד סמד ומיסק'
 חום והיא ארץ נגור ופרד'ס ס סהלך טו סילין סכל צד
 לא נראה מדינת פירות ככל הארץ כמו יהודים אליה
 פהר חרסון אסנה ופרמי כי היא יושבת תחת חרסון
 אכנה יורד בתוך העיר והולכים הפכים על ידי נגרים
 על כל בתי הגדולים וכחוצרות ובשוקים והיא ארץ
 סחורה לכל הארצות ומרפר הולך בין הגומ'ס
 והפרד'ס חץ לעיר ומשקן פמנו כל הננות והפרד'ס
 שלהם ושם כניסה אחת לישימעאליס הנקראת גומאע
 דימשקאין כננין החוא ככל הארץ יאומרי כי היא הית'
 ארמונת בן הדור ושם עשו כמלאכה החרטומים
 ונהל של זכוכית ועשו בו חורין ככנין יסורת החמד
 ויכנס

מסעות של רבי בנימין

וינס סמוך השמש בכל אחד ואחד מהן ויורד בו על
 מדרגו יב כנגד שניות היום ובני אדם מכירי בו כעורה
 חיוס ובין הארמון כמים בנינים נהנה ובכסף והוא גדול
 כמו גניתי אחת ויכולין ליכנס בתוכו לרחוק כמו ג' אנשי
 ושם תלוי בתוך הארמון על צלע אחת מענק האדארכ'ום
 זרתות ורהנו ב' זרתות והו' היה מלך ענק סן הקדמוני
 ושמו המלך. אנכטו שכך מצא חקוק על אבן אחת על
 קברו ובה כתוב שמלך ככל העולם ויש בה כמו שלשת
 אלפי מישראל וכיניה' תלמידו חכמים ועשירים ושם
 ראשי ישיב' של ארץ ישראל ושמו רבי עזרא ואחיו שר
 שלום אב בית דין ורבי יוסף החמישי גישיבה ורבי
 פעליח ראש הסדר הדרשן ורבי מאיר מאר החכמים
 ורבי יוסף אבן מלאח סוד הישיבה ורבי היסן הפרנס
 ורבי עדיק הרומא ושם סן הקראן כמו מאתיים וסן
 חכמים כמו ארבע מאות וכיניהם שילום ואין מתחננים
 אלועם אלו' ומשם מהלך יום ללעד היא גלעד ושם
 פשרא כמו ששים ובראש רבי צדוק והיא רחבת ידים
 פזליים ונות ופרדסים. ומשם חצי יום לסלכר
 מה עיר שלכרדי. ומשם לבעל נ' חצי יום והיא
 גלעד בנקעה הלגנון אשר ננה שלמה לבר
 פתח וננין הארמון מאננים גדולות אורך האבן
 עשרים זרתות ורחבת שתיים עשרה זרתות ואין
 בין אבן ואבן כלום ואומרים בני אדם שלא נעשה
 בנין זה אלא על ידי אסעדי ובראש המדינה מעין
 גדול ויציא וחולך כסעדי המדינה כמו נדר גדול
 ועליו רחיים הנור ומרסים בתוך המדינה וים
 תרפור במדבר אשר ננה שלגה כמו זה בנין ובנינים
 גדולות

מסעות של רבי בנימין

גדולות והעיר תדמור סוקמת חומה וה' במדבר רחוקה
 סן היישוב וסנעלת הנזכרת ארבעה ימים וכאלפים
 סן יהודים בתרדור ובורי סלהפת ונלחמים עם בני אריום
 ועם בני ערב שהם תחת פמשלת נוף אלרין ועוזרים
 לשכיניהם הישמנאלים ובראש רבי יצחק הינוי ורבי
 נתן ורבי עזריאל ל' ומשם לקריתין סהלך חצי יום
 והיא קריתינו ואין בה יהודים אלא אחד צנע' ומשם
 דרך יום לחנוה' והיא חמת היושבת על נהר יבוק תחת
 הר הלבנון וימים ההם בא רעש גדול בעיר ומתו כיום
 אח' חמשה עשר אלף אנשי' כיום אחר ולא נשארו כ
 אם שכנים איש ובראש רבי עולה הכתן וש' אבן אל
 גאלכ ומוכתו. ומשם חצי יום לשיחא היא תצור'
 ומשם שלשה פרסאות ללסרין. ומשם סהלך שני
 ימים לחלב ויא ארם צונה והיא עיר מלוכה לסלך נוף
 אלרין ובתוך העיר אדמונו פוקף חומה גדולה סאר
 ואין בה מעין ולא נהד אלא סימי חמשה הם שותים
 וכל אדם יש לו בור בביתו שקורין אלגוב ובה כמו אלף
 וחמש מאות מישראל ובראש רבי משה אלקושטנדיני
 ורבי ישראל ורבי שת'. ומשם שני ימים לכאלין היא
 מתורה על טור מרת ועד היום חוז' שם מנדל בעל סן
 בעור שם דשעי' ורקשכנה על ענין שעות היום ושם
 כמו סנין יחמים. ומשם חצי יום לקלע נבר היא סלע
 מדברת והיא נשארה לבני ערב בשעה שלקחו התוורס'
 ארצם וחברי' זום אל המדברות ושם כמו אלפים יהודים
 ובראש רבי צדוק ורבי חייא ורבי שלמה. ומשם
 יום לדקיא והיא כלנה בתהלת ארץ שנער והחולקת בין
 מלכות התוורסים וארץ שנער ובה כמו שבע מאות
 שמו

מסעות של רבי בנימין

טו

יהודים ובראשם רבי זכאי ור' נדיב הוא סניא נהיר ורבי
 יוסף ושם כנסתו מננין עורא הסופר בעלותו מכלל
 לירושלים. ומשם שני ימים לתוך הקדמונה ובה כמן
 עשרים יהודים ושם כנסת עור' כמן כן וכאותו מקל שהיה
 שם ביתו של אברהם אבינו אין עליו כנין וישמעאלים
 מכבדי אותו מקום וכאים שם להתפלל. ומשם מהלך
 שני ימים ומשם יוצא נהר אל כנור והוא הנור והוא
 הולך לארץ מדי יונגפל בהר נון ושם כסו מאתים יהודי'
 ומשם שני ימים לנצ'יך והיא עיר גדולה ונהלי מים ובה
 כמו אלף יהודים. ומשם שני ימים לנייר בן עמר והוא
 בתוך נהר חרקל לרגלי הרי אררט מהלך ד' מילין לשקן
 שנתרשם בתרונתו אבל עמר בן אל כטאב לקח את
 התיבה מעל ראש שני ההרים ועשה אותה כנסת
 לישמעאלים. ובקרוב התיבה כנסת עורא הסופר עד
 היום הוא. וביום ש באים יהודים מן המדינה להתפלל
 שם ובאותה מדינה של נזירה עמר בן אל כטאב כמו ד'
 אלפים יהודים ובראשם רבי סמוכד ורבי יוסף ורבי חזי'
 ומשם כ' ימים אל כ' בוצל הוא אשור הגדולה ושם כמו
 אלפים יהודים ובראשם רבי זכאי הנשיא סורע דוד
 המלך ור' יוסף הסכנות כרחן אל פלך והוא חווה למלך
 וכן אל ר'ן אחיו של נור אל ר'ן מלך דמשק והיא תחלה
 ארץ פרס היא עיר גדולה פאר מימי קדם והיא יושבת
 על נהר חרקל. ובינה ובין גינה הנגשר לבד והיא חרכה
 אבל יש שם כפרים וכרכים רבים ומנינה מהלך פרסה
 עד עיר ארכאל והעיר גינה על שפת חרקל וכסרינת
 אשור כנסת עורביה וכנסת יונה בן אסתי וכנסת נחום
 האלקושי. ומשם מהלך שלשה ימים לרחבה היא
 ל'הכות

מסעות של רבי בנימין

דהכות אשר על שפת נהר פרת ובה כמו אלף יהודי
 ובראשם רבי חוקידה ורבי אהוד רבי יצחק והיא עיר
 סוקפת חום ופה עד פאר וגדולה וכשורה וסביבותיה
 גנות ומשם מהלך יום לקרסיה היא
 כרכמיש על שפת נהר ובה כמו חמש מאות יהודי'
 ובראשם רבי יצחק ורבי אליהן. ומשם שני ימים לאל
 יובר היא מות כרתא אשר כנהרדעא ושם כמו
 אלפים יהודים וביניהם תלמידי חכמים ובראשם הן
 הרב ורבי משה ורבי אליקים ושם קבר רב יהודה ורבי
 שמואל ולפני כל אחד ואחד בית כניסתו אשר בנו
 הם לפני מותם ושם קברו של רבי בסתנאי הנשיא
 ראש הולך ורבי נתן ורבנחמן בר פפא. ומשם
 חמשה ימים לחרדת ושם כמו חמשה עשר אלף
 יהודים ובראשם רבי יוקן ורבי יוסף ורבי נתנאלי. ומשם
 שני ימים לעיקרבה היא המדינה אשר בני וינדה מלך
 יהודה ובה כמו עשרת אלפים יהודי ובראשם ר' יוסע
 דל נתן ומשם שני ימים לבגדאד היא העיר הגדולה
 ראש מסעלת כל יפיר אמיר אל מוסנין אל עכאטי
 מסמסרת הנשיא שלהם והוא הממונה על דת
 הישמעאלים וכל מלכו ישמעאל מורים לו והוא
 עליהם כמו הפא על. הנוצרים ויש לו ארמון בתוך
 בגדאד מהלך שלשה מילין ובתוך הארמון יער גדול
 מכל מיני אליהו העולם בין עושי פרי ובין שאיני עושיין
 פרי ושם כל מיני חיות ובתוך היער סקורה מים באים
 מטה חרקל ובשעה שירצה למיל עצמו בו ולשמות
 ולשתות צרים לו עימות וחיות דגים וכא לארמונו עם
 תעצו ושריו ושם המלך הגדול א עכאטי האפטי הוא
 אהב

מסעות של בני בנין

והחבישם מאד ולפניו מסרתים רבים משריף ומהא
 יודע ככל הלשונות ובקי בתוררן משחוקורא וכוונת
 כלשון הקדש ואינו רוצה להינות אלא מיניע כפי עושו
 מהצלאור וחותם חותמו בן ומכורין אותם שריו
 בשוק וקונים אותם גדולי הארץ ומרמקין הוא אוכל
 ושותרה ומוצא איש טוב ובעל אמונת ודובר שלום לכל
 הכריזו ואיין כולים בני ישמעאל לראותו והתמיז
 הכאים מארץ מרחק ללכת למיקה בארץ אליסן
 מבקשים ללכת לפניו ואומרי לו מהארמון אדונינו אור
 הישמעאל וחרר תורתנו הראנו וזו מניך ואינו הושש
 לדבריהם וכאים שריו ועכרו והסרתים אותו ואומרי
 אדונינו מרוש שלופך על האנשי הכאים מארץ מרחק
 הכתאויס לחסורו כאל נעיםותך ובאותה שעת יריום
 ומניח כנף בגדו מן החלוק ובאי התועי ויושקים אותו
 ואמר להם שר אתה לכול שלום כי כבר רדח ונתן
 לכם שלום אדונינו אור הישמעאלים והוא בעיניהם
 כמו הנביא שלום והולכים לבתיהם יסמים על פי
 הדבור שדבר להם חשר שנתן להם שלום ויושקים
 בכנףו כל אחיו וכל משפחתו וכל אחר ואחריש לו
 ארמון בתוך ארמונו אבל כלם אסירים כשלל לאור
 של ברזל ועל כל בית וכית שלם לא יקומעל המלך
 הגדול כי פעם אחת קמו עליו אחיו והמליכו אחר מהם
 ועזרה נזרה על כל בני משפחתו שהיו אסורים
 בשלשלאות של ברזל שלא יקום על המלך הגדול
 וכל אחר ואחר וישב בארמונו בכבוד גדול ולהם
 במרים ומדינות ומכאיים להם הם מקדיהם והם
 אוכלים ושותים ושחמים כל ימי חייהם ובארמון ומלך
 הגדול

נסעות של רבי בנין

הגדול בנינים גדולים ועמדי כסף חתם ומתנאות וכל
 אכן יקרה ואינו יוצא מארמונו אלא פעם אחת בשנה
 כהג שקורין אותו רמאדן באי מארץ רחוקה באותו היל
 לראות פניו ודוא רוכב על הפרדה ולובש בגדי מלכות
 עשויים מזהב ומכסף ועל ראשו מצנפת ועליה אבנים
 יקרות שאין להם שעור לשוויו ועל המצנפת סודר
 שחור כשביל אציעו העולם כלומר הראוכל הכבוד הזה
 השך יעשש אותו כיום המיתה ובאים עמו כל קצני
 ישמעאל מל בשים בגדים נאים ורוכבי על סוסים שרי
 ערכו שרי מדי ומרס ושרי ארץ טובות מערב מהלך
 שלשה חדשי וחולך מארמונו ועד בית התמלה שהיא
 בשער בוצה והיא בית התמלה הגדולה ההולכים
 בלם מלובשו בגדי משי וארמון האנשי והנשוי ותמצא
 בכל החוצות ובשווקים כל מיניו מרח סרנים ומרקרי
 לפני המלך הגדול הנקרא כלימח ונתת לו שלום בקול
 גדול ואומרים לו שלום עליך אדונינו המלך והוא מנסק
 בגדו ורומס להם שלום בגדו בתמישת יד וחולך עד
 הצר התמלה ועולה במדול עץ ודורש להם תורתם
 ויקומו חכמי ישמעאלים ומתפללין עליו ומשלחין אותו
 על רוב גדולתו ומסידותו ועונן הכל אמן ואחר כך הוא
 מברך אותם ומבאין לפניו וכל ושותש אותו וזהו
 מסתם ונתן לשרים והם מסגרים מסנו לשעום
 משחיטת יד המלך הקדוש שלהם והם מסמים בדבר
 ואחר כך יוצא מבית התמלה וחולך על שפת נהר
 זרקל לכדו עד ארמונו וגדולי ישמעאלים הולכים
 באניות כנהר בגדו עד שיכנס בארמונו ולא ישוב בדרך
 אשר בא בו ובאותו הדרך שעל שפת הנהר שוסיין
 אותה

מסעות של רבי בנימין

ואת כל השנה שלא יעבור משם שום אדם בספק
 מדרך כך רגליו ואינו יוצא מהארץ יותר בכל השנה
 וחיות איש שהורו חסידיו ועש ארמון מעבר לנהר על
 שפת נהר מרת שהיה מצד האחד של העיר וכנהו
 בותים גדולים ושוקים ופונדקאות לעניים החולים
 חנאי להתרפאות שם ושכמו ששים חזויות
 סרסואים וכלם יש להם כשמים וכל צרכם מכית המלך
 וכל הולה שיבא שם יתפרנס מממון המלך עד שיתרם
 ושם ארמון גדול שקירן אותו דא אל סראפתאן והוא
 ארמון שאוכרים בו כל המטועים הנמצאים בקש
 ואוסרין כל אחד ואחדם בכנליו כרוח עד שתחרין
 לרעתם מניחין אותם וכל אחד וא' הולך לביתו כי בכל
 חרש וחרש בודקין אותם מקידי המלך אם חוזרין
 לרעתם מתירין אותם והולכי לדרךם וכל זה עושה
 המלך לצדקה לכל הנאים לעיר כנראה בין חולים בין
 משוגעים והמלך איש חסיד וכונתו לטובה בזה הענין
 ויש שם כנראה כמו אלף יהודים והם יושנים בשלהי
 ובהשקט וכבכור גדול תחת יד המלך הגדול ובניהם
 חכמי גדולים יראשי ישיבות מתעסקים בתורה מטה
 ושם בעיר ישיבות וראש הישיבה הגדולה הרב רבי
 שמואל בן עלי ראש ישיבת נאון סוף הלוי ראש השנית
 ורביאל ראש הישיבה השלישית ורבי אלעזר התביר
 ראש הישיבת הר' ורבי אלעזר בן צבת ראש הסדר
 הגאון מיהם עד ששאל הנביא עזיה והוא ואחיו
 אדעים לנען הנסרות כמו שחזו המסורתי נוגנים בזמן
 שנית המקדש קיים והוא ראש הישיבה החמישית
 ור' חסדיה מאר החכמים ראש הישיבה הששית
 נ א C j ורבי

מסעות של רבי בנימין

רבי חזי חסידא ראש השניעיה ורבי עזריא ראש
 הישיבה השמינית ורבי אברהם הנקרא אבן
 טאהר ראש הישיבה הש' ורבי זכאי בן בסתנאי בעל
 הסיום ראש הישיבה ה' הם הנקראים בשלבים
 שאין מתעסקים בדבר אחר אלא בצרכי צבור וכל
 ימי השבוע הם דנין לכל אנשי הארץ היהודי חוץ
 מיום כשנאים כלם לפני הדב שמואל ראש ישיבת
 גאון יתקב ועומר עם העשרה בשלגין ראשי הישיבות
 לדון לכל דבאים אליהם ובראשם של כלם רבי
 דינאל בן חסדיה הנקרא ראש גלור' ושם אדונינו
 ויש לו ספר חיים עד דוד המלך וקוראים אותו
 היהודים אדונינו ראש הגולה ישמעאלים קוראין
 אותו סייגא בן דוד ויש לו סדרה גדולה על כל
 קהלות ישראל תחת יד אסר אלמנין אדון
 הישמעאלים כי בן צורה לורעו ועזיה לו חוחם
 על כל קהלות ישראל הדרים תחת יד תורתו
 וכך צורה לכל בר איש ישמעאלים ויהודים אומכל
 אסרה שבכל מלכותו שיק' לפניו ותן לו שלום
 וכל מי שלא יקום מפניו מלקין אותו מאד מכות
 והלכים עמו פרישים מן הנשים ומן היהודים בכל
 חס שהיה הולך לראות פני המלך הגדול ומכריזין
 לפניו עשו דרך לאדונינו בן דוד כראוי לו ומכריזים
 בלשונם אעמלאו סרוק לכאידנא בן דאוד והוא
 רוכב על סוס ומלוכש בניו משי ורקסה ומצנפת
 גדול על ראשו ועל הצנפת סודר לבן גדול ועל
 היסוד רביד וכל קהלות ארץ שנער ופרס וכרסאן
 ושכא היא אלימן וליאר בך וכל ארץ ארם נהרים
 נארץ

מסעות של רבי בנימן

יה

וארץ קוש היושבים בהרי אררט וארץ אלג'רה היא
 הארץ המוקפת הרים ואין להם יציאה אלא
 שערי ברזל שעשה אלכסנדרוס ושם האומה
 הנקראת אלאן וארץ סיכריא וכל ארץ התורג'ם
 עד הרי אפנה וארץ רנגניקד נהר נותן והם התורג'שים
 והם בדרו הנוצרים ועד שערי המדינות וארצות טובות
 ועד ארץ תודו ראש הגולה נותן להם רשות בכל
 הקהלות האלו לשום על כל קהל וקהל רב החזן כי
 הם נאים אליו לקחת הסמיכה ורשות וכסויאם
 לפני דורונת וסתנור מאפסי ארץ ויש לו
 מונקאר ונתר ופרדסים בכלל ונהלות רבות
 סאר מנהלת אכותיו ואין אדם רשאי לגזול ממע
 כלום ויש לו מונקאות של יהודים ובשוקט וסלנורי
 הארץ מס ירוע בכל שנה ושנה חוץ ממה שמביא לארץ
 מרהק והיא עשיר גדול והכם במסוק ובתלמוד האוכלין
 על שולחני רבים מישראל בכל יום אבל העת שמקיימי
 ראש הגולה הוא מוציא מסוק גדול על המלך ועל השרי
 ועל הסגנים ביום שעושה לו המלך הסמיכה על
 השרה וסריכיים אותו בסרכנת המסנה אשר למלך
 ומסויאם אותו בכית המלך הגדול לניתו כתומים
 ובסתולות והוא עושה הסמיכה לאגשי השיבה
 והיהודים שבמדינה בתלמודי חכמים ועשרים גדולים
 ובעיר נגראד שמנה ועשרים כתי כניסיות ליהודים
 בין נגראד ובין אל פרך אשר מעבר חדקל כי הנהר
 חולק את המדינה וכניסה גדולה של ראש הגולה
 מבני עמודי שיש מכל מיני צבעים מצומים בהם
 ובכסף ובעמודים אותיות של זהב במסוקי תלים
 ג ב C ij ושם

מסעות של רבי בנימן

ושם לפני הארץ מדונות מאכני שיש כמו עשרת
 ובמדונת העליון ראש הגולה עם נשיא בירודוד
 ובמדונת נגראד עיר שלשה מילין גדולה בהקפת
 העיר והיא ארץ חמרים ונותרים שאין כמותם
 בכל ארץ שנקר ובאים אליה כסתורה מכל הארצות
 ובה אנשים חכמים פילוסופין בכל חכמה חרטומים
 ודעים בכל מיני כשוף ומשם לנהאזן שנימים והוא
 רסן העיר הגדולה ובה כמו חמשה אלפים מישראל
 וכתוכה כנסת גיולה ושם קבור בבית סמוך לכנסת
 אחרת קברו מערה קבורים בה יב מתלמידיו ומשם
 יום לכלל היא גבל הקדמונה החברה והיא מהלך
 שלשים מילין גרובותיה וערין ארמון נבוכד נצר שם
 חרב ויראים בני אדם ליכנס בו מפני הנזשים והעקרני
 שיש כאזכר הזרוב משם עשרים מיל וישיבים עשרים
 אלפים מישראל מתפללין בכנסתו ועליות דניאל
 עליו השלום היא הקדומה שבגד דניאל והיא בנייה
 אבני גיר ולבני ובינת הכנסת וארמון נבוכד נצר
 אתון גורא יקדחא אשר הושלכו שם חגיגה מישראל
 ועוריה והיא ענק ידוע לכל ומשם לחלדה חמשה
 מילין שם כמנע שרדה אלפים מישראל ובה ארבע כתי
 גניסיות אחת של רבי מאיר והוא קבור לפניו ורב
 זעיריבר חמא ורב סארו ומתפללין שם בכל יום
 יהודים ומשם ד מילין למגדל לאגז אורך יסודו כשני
 זהב בני מלגים הנקראים לאגז אורך יסודו כשני
 מילין ובה חבוי אמה וארכו כסו מאה קטן וכן ועשר
 אמורת דרכים שהזמה עולים בעונל מסבנין עד
 למעלה ורוא' מנהלת הארץ עשרים מיל כי הארץ
 רחבת

מסעות של רבי בנימין

דיוכרת ידים ומשור ובתוכו נמלה זאטמן השמיים
 ובקנה אותם עד התהום ומשם חציו יום לנמנאי ושם
 כמו סאתים יהודים ושם כנסת ר' יצחק נפתלי והוא
 קבור לפניו ומשם פרסאות לכנסת יחזקאל
 הנביא עה שעל נהר פרת ובמקום הכנסת נגדו עשי
 סנדלים ובין כל סנדל סנדל כנסת ובחצר הכנסת
 התיכה ואחרי הכנסת כנור של יחזקאל בן בוזי הכנור
 ועליו כיפה גדולה ובנין ימדי עומד מנין יכניה מלך
 יהודה והמסדה ושלשים אלף יהודים שכאי עמו
 כשהוציא אותו אויל סרוך מכירת הכלא זה דסקים
 על נהר כבר מצד ומצד אחד נהר ויכניה וכל הכאים
 עמו חקוקי כניתל יכניה בראש יחזקאל בסוף יאיתו
 הסקום עד היום הזה סקדם טעט באים מארץ מרחק
 שם להתפלל מראש השנה עד יובל הכמורים ועושם
 שם שפחה גדולה וום ראש הגולה וראשי ישבורת
 באים שם כמנדאד וחונים על פני השדה שנים ועשרים
 מילין וכאים שם סוחרים בני ערב ושם יריד גדול
 הנקרא מ'הא ומוציאין ספר גדול סכת יבית יחזקאל
 הנביא וקורין בו ביום הכמורים ועל קברו של יחזקאל
 עשירות וולקרת כל היום וכל הלילה מיום שהאיר
 אותה הוא בעצמו וחולפין הפתילות ומוסיפין שמן
 עד הזוב הזה ושם ביר גדול של הקדש והוא מלא
 ספר ומבית ראשון ומכר שני יש שם ספרים וכל
 שאין לו בן יקדיש ספרו לשם ומביאין היהודים הכאים
 להתפלל שם מארץ פרס ומדינגר על עצמם אנשי
 הארץ לכנסת יחזקאל הנביא ום בני גדולי ישמעאל
 באים להתפלל שם סרוב חבתם מיוקאל הנביא עליו
 C iij

מסעות של רבי בנימין

השלום וקורין סמור מליהא וכל בני ערב כאים שם
 להתפלל ושם סמור לכנסת כחצי מיל יקברי הנניד
 שישאל ועוריה ועל כל קבר וקבר כפר גדולת
 ושעת החירות אין אדם בעולם ננוע בעבורו של יחזקאל
 עזר לרעה לא כי שמעאלים ולא כיהודי ומשם שלשת
 מילין לעיר אל קיצונאר ובה כמו שלש סאות יהודים
 ושם קבר רב פפא ורב הונא ורבי יוסף סיני ורב יוסף
 בר חמא ולפני כל אחד ואחד כנסת ומתפללין שם
 ישראל בכל יום ומשם לעין שפתיה שלש פרסאות
 ושם קבר נחום האלקושי הנביא עליו השלום ומשם
 לכפר לפני יום ושם קבר רבי הסדאי ורבי עקיבה ורבי
 לוסא ומשם חציו יום לכפר מהמברר ושם רבי דוד
 ורבי יחודד ורבי קובריה ורבי סחורא ורבי אבא
 ומשם יום לנהר ג'נא ושם כנרו של צדקיהו המלך
 עליו השלום ועליו כיפה גדולה ומשם לעיר קופת
 סחרן יום ושם כנרו של יכניה המלך בנין גדול וכנסת
 לפניו ושם כמו שבער אלפים יהודים ומשם יום וחצי
 לסוריא והוא מתא מהסיא שהיו בה ראשי גלויות
 זראשי ושיבות בתהלה ושם רב שרירא ורבינו האי בנו
 ורבינו סעדיא אל מ'ימיו ורב שמאל בן חפני הכהן
 וצפניהו קבושי בן גדליה הנביא ורבים מראשי
 הגולה נשא ביר דוד וראשי ישבורת שהיו שם
 כתחלה קידם חרנודי ומשם שני ימים לשפתיכי
 ושם כנסת שכני ישראל סעפר ירושלים וסאבנדא
 וקורין אות שפתיכא אשר בנהר דעא ומשם יום וחצי
 לאילכר היא פים בדיתא אשר על שפת פרת ושם כנר
 ילכתא מ' מישראל ושם כנסת רב וסבוא ובית מדרש
 הלמניה

מסעות של רבי בנימן

זלמניהם קבריהם ומסע דרך סדבר ארץ שבא
 הנקראת ארץ מלימן לצד שנער כנגד הצמון מהלך
 אחד ועשר יום במדברות ושם חונים היהודים הנקראים
 בני ריכב אגיש תימא ונתימא ראש הממשלה שלהם
 ושם רבי חנן הנשיא מושל עליהם והוא עיר גדולה
 ומהלך ארצם איווים בין ההרים הרי צמון ויש להם
 ערים גדולות ובצורות ואין להם עול גוים עליהם
 והולכי לשלול שלל לביתם ומהם בני ערב החונים באהל
 ערב שכיניהם בעלי כריסם והם בני ערב החונים באהל
 דרך סדבר ארצם ואין להם בתים והולכי לשלול שלל
 ולכבו בו בארץ אלימן וכל שכיני היהודים מפחדו כהם
 וכהם עובדי אדמה ובעלי מקנה וארצם רחבת ידיים
 ונותנים עיסור מכל אשר להם לתלמידי חכמים היושב
 ת ד בבית המדרש ולעניי ישראל ולפרושיהם אבילי
 ציון ואבילי ירושלים אין אוכלי בשר ואין שותי יין והם
 לובשי בגדים שחורים והם יושבים במערות או בבתים
 נרועים ומתעניין כל ימי היהודים חוץ מן השבתות וימים
 טובים ומנקשים תמיד רחמים מלפני השם על גלגול
 ישראל שידחמק עליהם בעבור שמו חנדול והם כל היהודי
 הנשיא ארץ תימא וטילמא שיש בה כמו מאה אלף
 יהודים ושם שלמון הנשיא ואחיו חנן הנשיא והם
 פורע דוד המלך עליו השלום כי כתב חיזם יש להם
 ומכרות שאלות לראש הגולה קרועי בגדים ומתעני
 ארבע יום בשנה על כל היהודי היושבים בגלות ויש
 שם כמו ארבעים מדינות ומאתים בפרים ומאה
 ברכים וראש המדינה תנא ושם בכל המדינות הגלו
 ג. שלש מאות אלף יהודים והיא עד כאן דר' שא"ל

ד נ ד ()

פצעות של רבי בנימן

פז בחיכות זורעים וקוצרים והיא מחלך חמשה עשר
 מילין באורך וטו ברוחב ושם ארמון הנשיא שלמון
 והוא עיר יפה עד סאר ובה גנור ופרדסים וטילמא
 כמו כן היא עיר גדולה ובה כמו מאה אלף יהודים והיא
 בצורה פאר ויושרת בין שני ההרים ובהים ושם אנשי
 חכמים ונכונז וביניהם עשירים וטילמא לכיבן שלשת
 ימים ואונגרים בני אדם שהם שבט ראובן ונדחצוי שבט
 סנשה ששם שלמאסר מלך אשור והלכו שם ובנו
 הערים האלה גדולות ונצורות ונלחמים בכל
 הסמלכות ואין אדם יכול ליכנס אליהם שמה עשר
 יום חולכים כמדברות בלא ישוב ואין ליכנס אליהם
 על כר עיר גדולה מאד ושם כמו חמשים אלף ישראל
 ובה תלמידי חכמים ואנשים נכורים עורכי מלחמה עם
 בני שנער וארץ צמון וארץ אלימן הקרובים אליהם
 שהיא תולדת ארץ חורו ומארצם דרך חמשה ועשר
 יום לנהר ויראה אשר בארץ אלימן ושם כמו שלשת
 אלפים נישאלי ומשם שבועה ימים לנאסר ושם
 כמו עשרה אלפים ישראל וביניהם רבניין ומשם
 מהלך חמשה ימים לבוצרה היושבת על נהר חוקל
 ובה כמו אלפים מישדאל וביניהם תלמידי חכמים ועשרי
 חרבת ומשם שני ימים לנהר סמירא היא תהלת
 ארץ פרס ובה כמו אלף וחמש מאות יהודים ושם
 קברו של עורא הסוחר הכהן שהלך מירושלם אל
 ארתחששתא המלך ופרת שם ועשו למנין קברו כנסת
 גדולה ומאד אחר הישמעאלי עשו בירת התפלה סרוב
 זכתם בו יאחזי ארץ היהודים סמטי זה באים הישמעאלי
 לתתפלה ומשם ארבע מילין לכוסתאן והיא עירם
 המדינה

מסעות של רבי בנימין

כא

המדינה הגדולה אבל אינה מיושבת כלה כי היא חרב'
 מקצתה ובתוך חרבותיה שושן הכירה והוא ארמון
 המלך אחשוורוש וש בו בנין גדול ויפה סימם קדמונים
 ובה שבעת אלפים יהודים ובה ארבע עשר כתי נכסיות
 ולפני הכנסת האחרת קברו של דניאל עליו השלום
 ונהר חרקל חולק את המדינה והגשר ביניהם וכבר
 האחר שרדים שם היהודים שם הם השוקים וכס
 הסחורות כלם ושם יושבים כל העשירים והצל האחר
 הם עניים מסני שאין ביניהם שוקים ולא סחורה ולא
 נגורו ומרדסים על כל בנייהם קנאה ואסרו אין כל העושר
 והכבוד הורה אליהם אלא בשביל דניאל הנביא עליו
 השלום שהוא קבור אצלם ושאלו להם לקבור דניאל
 בתוכם ולא נתנוהו אליהם אלא רצו ועשו עמהם
 מלחמה ימים רבים ביניהם עד אשר קצר נפשם ועשו
 משה ביניהם שיהיה ארון דניאל שנה אחת מצד זה
 ושנה אחרת מצד זה ועשו כן ונתמשרו כלם אלו ואלו
 משני הצדדין עד שבא לשם יום אחד סניגרא שאת בן
 שאה המולך על כל מלכי פרס על חששה וארבעים
 שהם תחרו ידו והוא סולטאן אל מורס אל ככיר
 כלשון ערב והוא המולך משער נהר סומרה עד עיר
 סמרכות ועד נהר גוון ועד מדינת ניסכור וכל נהר גוון
 ועיר מדי והרי הפתח ועד מדינת טוברת שימצאו שם
 בעיר שלה תורת שיצא מהן המור ומשלתו מהלך
 ד' חדשים וארבע ימים וכבאו שם האינפרודיה הגדול
 הוא סניגרא מלך פרס וראה שממלטלי ארונו של
 דניאל מצד אל צד ועוברים בנשר יהודים וישעקאליהם
 קום רב עשו ושאל מה זה והודולו כל אל הדרכי אמר
 אין

ומסעות של רבי בנימין

אין נכון לעשות וזה הביון לדניאל אלא תמרו מזה
 ומזה בטורה ותשימו ארונו של דניאל בתוך ארון של
 גבויית ותתלוהו מן הנשר בשלשלאו של ברזל בתוך
 ובאותו מקום תננו בירר הכנסת לכל באי עולם
 מישירצה יבא בדת ותתפלל בין יהודי בין ארמי ועד
 היום הוא ארונו של דניאל תלוי מן הנשר וצוד המלך
 שלא יצוד דיג בכל הנהר שעור מיל למעלה ושעור
 מיל למטה בשביל כבודו של דניאל ומשם נ' ימים
 לזונד בר ושם כמו עשרים אלף מישראל וביניהם
 תלמידים חכמים ועשירים אבל בגלגור הם יושבים שם
 ומשם שני ימים לנהר וארת ושם כמו ארבעה אלפים
 יהודים ומשם ד' ימים לארץ מולחאר הם אומרת
 אשר אינן מאמינים בדת ישמעאל ויושב בחרים גדולי
 והם עונים לוקן שכארף אל בששין וביניהם ד' קהלות
 מישראל ויושבין ויצאין עמהם למלחמה ואין עליהם
 עול מלך פרס כי בהרים הנבוכים הם דרים ויורדים מן
 ההרים לשלול שלל ולבנו בו ועולים להרים ואין אדם
 יכול להלחם עמם ויהודים שכארף ביניהם תלמידי
 חכמים והם תחת רשות ראש הגולה שבככל ומשם
 ארבעה ימים לקארדיה ושם כמו חמשה ועשרים אלף
 מישראל והיא תחלת הקהלור הודי בהרי הפתח כי
 שם יותר מסארד קהלות מישראל והיא תחלת ארץ
 מדינה מן הגלורא ראשון שהולדה שלמנאסר
 הגלך והם מדבין כלשון תרנו וביניהם תלמידי חכמים
 דים שבכל מדינות עמאיה יום עד מלכות פרס ורשות
 כלך פרס עליהם ולוקח מהם מס על ידי מקורו והם
 שפורעין בכל מלכות ישמעאל על כל אחד ואחד מן
 הזכרים

מסעות של רבי בנימן

כב
 הזכירם מכן המש עשרה שנה ועלה מודען בגל
 שנה והובא אסירי שהוא אבד ושליש מוראבטי והים
 עשר שנים קם שם איש אחד ושמו דוד אל רואי מעיר
 עמאריה ולמר למני ראש הגולה חסדאי ולמני ראש
 הישיבה עלי גאון ועקב בסדינת כנדאר והיה גדול בתורה
 משה ובהלכה וכתלמוד ובכל חכמה חיצונית ובלשון
 ישמעאל ובכתיבתם ובספרי החרשומים והמכשבים
 ועלה בדעתו להרים יד במלך פרס ולקבץ היהודים
 היושבים בהרי חפזון ולצאת ולהלחם בכל הגוים
 וללכת לתמוש ירושלם והיה נתן ליהודים סיכונים
 באותו שקר ואומר להם כיהם סתתרו עול הגוים והאשתי
 ירושלם ולהוציא אתכם סתתרו עול הגוים והאשתי
 בו סקצת יהודים וקראו אותו משיחיו שמע מלך פרס
 הדבר הזה שלח לבא לדבר עמו והוא הלך אליו בלא
 מהר ובהתחברו עמו אמר לו האתה הוא מלך היהודים
 ענה ואמר אני מיד נכנס המלך וצודת לתמושו ולהשעו
 בבית הסוהר סקום אשר אסירי המלך אסורים עד אם
 פותסכעיר דבסתאן אשר על נהר גזון הוא הנחר הגדול
 ולסוף שלשה ימים ישב המלך לרבר עם שריו ועבדיו על
 דבר היהודי אשר הרימו יד במלך והנה דוד בא שהתיר
 עצמו מבית הסוהר בלא רשות בני אדם ובעת שראדה
 אותו המלך אסר לו סי הביאן מה אומים התירך אמר
 לו חכמתי ותחולותי כי אני איני ירא סמך ולא
 סכל עבדיך מיד צעק המלך לאמר תמטצו עני
 לו עבדיו ואסרו לו אין אנני רואים אותו אלא
 בשם עיר קול בלבר מיר תסדה המלך על חכמתו וענה
 ואם למלך הגוי הולך לררכי והוא הולך והמלך הולך
 אחרין

מסעות של רבי בנימן

אחריו וכל שרי המלך ועבדיו הולכים אחרי סלכס עד
 כואם אל שפרו הנחר והוא לקח סודרו ופרש על פני
 המים ועבר עליו באותו שעה ראו אותו כל עבדיו
 המלך שהיה עובר במעל סודרו ודלוו אחריו ברעיוות
 קשנורה ולא השיגוהו ואסרו כי אין מספף בעולם כמו
 זה ובאותו היום הלך מהלך ימים עד אל עסדאיה בשם
 הספורש והניד ליהודים כל אשר קרה ותמחו כלם על
 חכמתו ואתו כך שלח מלך פרס זה אל אחיז לסומן
 כליפה אשר כנדאר אדון היספעאליס לדבר עם ראש
 הגולה ועם ראשי הישיבות ולסנוע את דוד אל רואי
 מלעשוי כדברים האלה ואם לאו אהרו ארז כל
 היהודי דמטאיים בכל מלכותי ובערת החיי היתר צרד
 לכל הקהל ורץ ארץ פרס ושלחו כתבים ל ראש הגולה
 ואל ראשי הישיבות שכנדאר לסה נמור לעיניכם גם
 אנתנו גם בל הקהל ורץ אשר כמלכות סנוע ארץ האיש
 הזה ולא ישמון דס נקוי או כתבו אליו ראש הגולה
 וראשי הישיבות דעלך כי לא הניע זמן הגאולה ערין
 ואתותינו לא ראעני כי לא ברוח יובר איש ואנו
 אומרים לך שתסנוע עאסף מעשורת עוד כדברים האלו
 ואם לאו תהיה מנוחה סכל ישראל מיד שלחו לו כמו
 כן אל וכאי הנשיא אשר בארץ אשור ולרבי יוסף החנני
 הסכונה בירחאן אל מלך אשר שם לשונר כתבים אל
 דוד אל רואי ועוד כתבו הנשיא והחחרה הגוברים
 כתבים אליו לרוו ולהוהידו ולא קבל ולא שב סדרכו
 הרעה עד שקם מלך א' ושמו זין אל זין מלך תחרמי
 עבר מלך פרס ושלח בשביל חמיו של דוד אל רואי
 ומן לו שחור עשרת אלפים גונוים להרוג את דוד
 אל

מסעות של רבי בנימין

בג

אל רואי כסתר וכן עשה ברא אל ביתו והוא ישן והרגו
 על מסתו ונתכשלה עצתו ותחבולותיו ולא שכ הסר
 מלך פרס מעל היהודי אשר בהר ואשר בארצו וכשראו
 כן שלחו לו ראש הגולה לכא בעזרתם אצל מלך פרס
 ויבוא כרבא טיב ודבר פיוס ופייסו ונתפייס ונתן לו
 כמאה ככרם וחב ותשקוט הארץ אתה כן והסתו ככל
 זמאותו החר עד הסרן שהלך עשרה ימים היא מרי
 העיר הגדולה ושם כמו חכשים אלף ישראל ושם
 לגני כנסת אחת קבורים סרדכי ואסתר ומסמך
 ימים עד דברתאן ויש בה כמו ארבעת אלפים יהודי על
 נחר גזון ומסם שבעה ימים למדינת אסכחאן היא
 העיר הגדולה והיא עיר המלוכה והיא מהלך כ' מיל
 זכר כמו טו אלף ישראל ושם שר שלום הרב שהיה
 מסונת על ידי ראש הגולה ועל כל הכרכים אשר בכל
 מלכות פרס ומסם ארבעה ימים לשיאפו היא פרס
 המדינה ובה כמו עשרת אלפים יהודי ומסם שבעה
 ימים לנינת העיר הגדולה שעל שפת נהר גזון ובה כמו
 שמנור אלף ישראל ואותה העיר ארץ סתורה בא
 אליה כסתורה מכל לשונות הגו והיא ארץ רחבת
 ימים ומסם חמש ימים לספכנור העיר הגדולה
 אשר בקצת המלכות ושם כמו חמשים אלף ישראל
 רבי עובדיה הנשיא מסונת עליהם וביניהם חכמים
 ועשירים ורולי ומסם ארבעה ימים לטוכור היא
 המדינה שמצא המור בעיר שלה ומסם מהלך שש
 עשר יום להרי ניסכאן אשר על נהר גזון ויש שם אנשי
 ישראל בארץ פרס שהם משטן ואימרי כי בערי ניסכור
 ארבעה שבטי ישראל שבט דן ושכט זכולן ושכט אשר
 ושכט

מסעות של רבי בנימין

דכטס יפתלי הגולה הראשונה שהגלה שלמנאסר
 מלך אשור כמו שכתב ויגלם כל הלח והחור והיגזון הרי
 מדי ומהלך ארצם עשירים יום ויש להם מדינות
 וכרכים סגור סגור אחר סקיף אותם נהר גזון ואין
 עליהם עול גויים כי אם נשיא את עליהם ושמו ר' יוסף
 אמרכלא הלוי ויבניהם תלמידי חכמים חורעים וקוצרי
 והולכים למלחמה לארץ כוש דרך המדברות ויש להם
 בירת עם כופר אל תודך שהם עובדי הרוח ותגים
 במדברות והיא אוסרה שאינם אוכלים לחם ולא
 שות' יין כי אם נשר חי כמור שהוא בלתי מבושל והם
 בעלי אפים ובסקים והאף ישר להם שני חורין קטני שיוצא
 מהם הרוח ואוכלין כל בהמות טהורות וטמאות והם
 אוהבי ישראל והיום טו שגור כשכאו לארץ פרס
 בחיל גדול ולקחו את מדינת דאי והכו אותה למי הרב
 דלקחו את כל שללה והלכו להם דרך המדבר וסהיום
 לכמה ימים לא נראו כרגר היה נכל מלכות פרס
 וכשבע מלך פרס היה אפו עליהם ואמר לא בימי
 אבותי יצא עלי חיל מהמדבר הזה ועתה אלך ואכורר
 ארץ עשם מן הארץ והעביר קול בכל מלכותו וקצב כל
 דלילתיו וקצב תייר אחר להראותו מקום חנותם
 ונמצא לטם איש אחד ואמר לסלך אני אראה לך מקום
 כי אני מהם וגר לו המלך להעשירו אם יראה לו ואם
 תעשה הדבר הזה אמר לו המלך כמה אנו זריכין הוצא
 לדרך והולמדבר הגדול הווצאמר להם קחו לחם ופייס
 להשקיע עשר יום כי לא תמצאו שום מחיה ער ארצם
 וכן קישו והלכו במדבר דרך טו ימים ולא מצאו כלום ולא
 נשארו בידם מחיה אלא דבר מועט עד שהתחילו לסות
 הארם

מסקות של רבי בנימן

כר

ההרם והכמה אשר עסק וקרא הסלך לתיר ויאמר
 לווארד דברך שחכמתנו למצוא את אויבנו ויען
 ויאמר לו תעיתי בדרך ויחר אמו להתיר את ראשו
 וצוה הסלך בכל מהנהו כל אדם שיש לו שום מתיר
 להלוק ויחוק עם חברו ואילו מה שידם ונס הכהמות
 והלכו בסדר עדין ייסימם עד סבאו אל הרי ניסכור
 והיהודי יושב שם והם באו שם ביום וחגו גנות ומרדסי
 ועל מעיניו המי אשר מצד לנהר נחן והמי יסי המירות
 ואכלו והשתותו ואין אדם יוצא אליהם אבל היו רואים
 על ההרים מדינות וסודלי הרב וצוה הסלך לב' אנשי
 מעבריו ללכת לשאול מה אומדי וישבת רהי ולעבור
 אליהם על כל מניס בסמינת או לשוט על מניסי ושי
 מצאו וישם ושר גדול ועליו סודלי ופתה סגור ולמני
 הנשר באוהו הגד עיר גדולה וצקעו לפני הנשר עד
 שבא להם אדם יחיר ושאל להם מה תרצו או למי אחת
 ולא הבינו עד שבא התורגמן שהיה יודע לשונם
 ושאל אותם ואמרו עברו סלך פרס אנהנו ובאנו
 לשאול מי אחת ולמי אחת עונדי אסרו להם יהודי
 אנהנו אין עלינו לא סלך ולא שר מן הנוי אלא שר
 אחד יהודי ושאלו אותם על דבר הכיסוי בני נוח
 מן כופר אל תורך והם אסרו להם כיהם בעלי
 בריתנו וכל המבקש רעתם מבקש רעתנו וישבו שני
 האנשים האלה וינידו לסלך פרס ויפחד סלך פרס
 פחד גדול ויום שני שלחו איליו לערך עמו מלחמת
 והוא השיב לא באתי להלחם ככם כי כנסר אל תורך
 אויבי באתי להלחם ואם נלחמי אתכם בי אני אקח
 גפתי ואהרוג את כל היהודים אשר בכל מלכותי כי
 אי

מסקות של רבי בנימן

אני יודע כי אתם חוקים ממני במקום הזה אבל אתם
 עשו עמי ונסד שלא להלחם בי והניתו אותי עם כופר
 תורך אויבי ותסכרו לי מן מה שאני צריך לי ולחילותי
 והיהודים לקחו עצה ביניהם להתרצור לסלך פרס
 בשביל היהודים אשר במלכותו ונסנס בארצם הוא וכל
 חיילותיו חשב שם שני יום וכבדו אותו כבוד גדול
 ושלחו כתוב לכופר אל תורך בעלי בריתם והודיעום
 ודבר הוי והם עמדו כלם על מעברות ההרים בחיל
 כבד כל החונם בסדר התוא וכשיצא סלך פרס
 להלחם עמם ערכו אתם מלחמה בדרך ונסעו אנשי
 כופר אל תורך והרגו בחיל פרס חללים רבי ונס סלך
 פרס כמותו מעט אל ארצו ופרש א' מעבריו מדה ארץ
 יהודי אחד מהארץ ההיא ושמו דבי מסרה והוציאו
 מאותה הארץ וכשהיה בארץ פרס כבש אותו לעבר
 ויום אחד מימים באו דורכי קשרו לשחוק לפני הסלך
 ולא נמצא ככלם דוגה קשרו כרבי משה שאל הסלך
 על ידי תורגמן והגיד לו את אשר קרהו ואין רעה אותו
 הפרש ההוא מירשד אותו הסלך בן היה ותלביש
 אותו כנוי שמושיו נתן לו מתנות ואם לו אס תרצה
 לשוב לתינתו ואני אעשה עמך חסד ותהיה עשיר גדול
 וממינה על כל בית ענה ואמר לו ארוני הסלך לא
 אוכל לעשות הדבר הזה אזלכתו הסלך וישמחו בנות
 הרב שר שלום מן קהל אסמהאן נתן לו הרב נתן
 לאשתו והוא רני משה זה ספר לי את כל הדברים
 האלה ו' ומשם חזרתי לארץ כיוסמתאן אשר על שפת
 חוקל ומשם יורד הגנה ויורד בית הודו אל אי אחד
 בקרקיש מהלך האיששה עם ואין זורעין שם ואין
 להם

משעות של רבי בנימן

להם אלא מעין אחד ואין שם בכל הארץ נהר כי פשו
 נשמים הם שותים ותגרים כאים מארץ הורו ומן האים
 וחונים שם בסחרה ואנשי ארץ שער ואלים ונרץ
 פרוס מביאים שם כל בודי משי וארמן ופשתן מרוקמן
 קנכוס חתך ושעורים ודוחן ושמן וכל מיני מצל
 וכל מיני קטנית ועושין סחרה אלועב אלו כי אנשי
 הורו מביאים שם בשמים לרוב מאד ואנשי הארץ סרסור
 בנייהם ופוח הדבר בלכד הוא חייהם ויש שם כמו חמש
 מאות יחורים ומשם עשרה ימים בים עד קת'מה ושם
 חמש אלפים מישראל יושב יצא הכדולת ונארבע
 ועשר בנינים ירד שם מטר על פני הים ומקבלי המטר
 ההוא ונסגרים ונפלין לתוך קרקע הים ובהאי תשרי
 באין שם שני בני אדם לקרקע הים כחבלים ומלקטיהם
 את השרצ'י החם ומוציאין אותם וסבקע' אותם ומוציאין
 מתוכם אנשים הללו ומשם סחלך שבע ימים להאולה
 הוא תחלת מלכות עובדי השמש והם בני כוש והם
 חזיים ככוכבים וכולם שחורים ובעלי אסורה במשא
 דבטן וכשיבואו אליהם התגרים מארץ סרחן ונכנסין
 אליהם בגמל נכנסין אליהם שלשה סופרי המלך
 וכותבים משם ומביאין אותם בפניו והמלך מקבל על
 עצמו ממנם שהגזירו אותו וכל מיני השדה בלא שומר
 ושם מקיף אהר וישכ בחנות וכל אברה שימצא אדם
 בכל מקום יביא אותה אליו ובעל האברה יאמר סימניה
 ויתננה לו וכן מנהגו בכל מלכותו מהמלך ההוא ומפסח
 עד ראש השנה כל ימי הקיץ חום גדול ומשלש שעור
 מן היום ומעלה מתחנאים בני אדם כלם בבתיהם עד
 הערב ואחר כך יוצאין ומרליקין גרות בכל השוקים
 ויהוצות

D i a r

מסעות אל רבי בנימן

והתארות ועושין מלאכה כלילות כל הילולת כי ביום
 לא יוכלו מרוב החום הגדול ובארץ החייה הוא הפלפל
 שהם נוטעין האילנות שלהם על פני השדה כל העיר
 וכל אחד ואחד מהם יודע פרדסו ואילנות קטנות הן
 והפלפל לן הוא אכל כשלוקטין גזתו משימין אותו
 באוננות ונותנין עליו מים חמים ומביטין אותו לשמש
 כדי שיתחוק וירקיים ותואו תזור שחור ושם ימצא
 תקנה והוא גבול ומיני בשמים הרבה ואנשי הארץ
 יהייה אינם קוצרים ארץ מתייהם אלא חונט' אותם
 במיני בשמים ומשימין אותם כפסלילים ומכסין אותם
 בסרני' כל משפחה ומשפחה לבוי ומתייבש הבשר עם
 ההעצמות והם דומים כבני אדם ימים ומכירין כל אחד
 ואחד מהם אבותיו וכל משפחתם מהיום לכמה שנים
 והם עובדים לשמש ויש להם כמות גדולות בכל מקום
 חוץ לעיר כמהלך חצי מיל ונבקר הם רצים לקראת
 תחמה כי יש בכל כרד כמו נלול המדה עשויו בפי
 כשוק ובוארת השמש חזרת הנלול בקולות גדולות
 וכל אחד ואחד מהתתו בידו ומקטרין לשמש אנשי ונשים
 זה דרכם כפל למי' ביהם בכל אלה העקומות כמו
 מצדה יחידים בכלל הסדינות וכל אנשי הארץ שחורים
 והיהודים כמו כן והן יהודים טובים בעלי מצות וביניהם
 גרות משה ונביא דבר מועט בתלמוד והלכה ומשם
 שנים ועשרים יום לאיי כנול והם שוכני העובדי האש
 הנקראין דוגלץ וביניהם שלשה ועשר אלפי יהודים
 ויש להם לדובנין כוכר בכל מקום בנית עבודת ורד
 שלהם ואתם הכומרי כשפנים גדול' אין כמותם בכל
 הארץ בכל מיני כשוף ולמיני המדה של בירת תלמוד
 עסק

מסעות של רבי בנימן

עסק גדול ומדליקין כל ימי עולם שם אש גדולה וקוראין
 אותה אל חותא ומעבירין בה כהנייה וגם מיתיהן משליכין
 בתוך האש ויש שם מתן גדולה הארץ שגוררים עצמן
 בהיחן לישרף באש וכשהגורר אומר לבני בירו
 ולקרביו הנה נדרתי על עצמי להשליך עצמי כאש כתי
 ענין לו כלם ואומר לו אשרך וטוב לך וכשניע יום
 הגרר עושים לו משתה גדול ורוכב על סוסאם הוא
 עשיר ואם הוא עני הולך ברגליו עד שפת העמק ומשליך
 עצמו בתוך האש וכל משפחתו סרענין בתוף וכמהולות
 עד שישרף כלו ולקץ שלשד ימי יבואו שני מהכומרים
 ההם מהגדולים שחכם אל בותו ואל בניו ואומר להם
 התקנו הבית כי היום יבא אליכם אביכם לצוות לכם מה
 תעשו ותח לוקח עדין מן העיר ותנה השטן בא כדמות
 ובא אשתו ובניו ושואלי לו היאך הוא נאמתו העולם
 והוא אומר כאתי עד חברי ולא קבלו עד שאשלים
 חובותי לבני ביתי ולשכני והוא עושה צואה ומחלק
 נכסיו לבניו ומצווה לפרוע כל סד שהוא חייב לכל
 אדם ולקבל מן בני אדם מה שהם חייבי ויכתבו העדי
 צואתו לילך לדרכו ואינם רואים אותו כלום ועל מי
 השקר והמרמה הוא והכשף הדוד שעושין להם
 הכומרי האלו הם מתחזקין ואומר כי אין כמות כלל
 הארץ ומשם לעבור לארץ אל צין מהלך ארבע יום
 וחוב קצה המורה ויש אומר כי שם דררין האדם
 הנקמא ובאותו יום שולט ככ כסיל שיצא שם דוד
 סערה למעמים ואין אדם ספן יכול לילך על המפייע
 סכונד הרוח עד שמשליך הרוח את הספיעה באותו
 ס הנקמא ואינה יכולה לרוח מסקינסת ואנשים יושבים
 D ij ב ד

מסעות של רבי בנימן

שם עד בלור מהחיתים אחר כך ימותו וכמד ספינות
 אוכדות כח הענין אכל בני אדם למרו חכמה להמלש
 מן המקום הרע הזה ליקחין עורות בני בקר עמהם ואם
 יבא אוונו הרוח ומשליכם בים הנקמא יקח העיר ויכנס
 בתוכו ויסבין אחד בידו ותומר ארץ העיר מכמנים כד
 שלא יכנס בו חמים ומפיל עצמו בתוך הסי ורואח אותו
 הנשר הגדול הנקרא ג'ימו והוא סכור שהיא כהמסד
 יורד ולוקח אותו ומוציאו ליבשה חונה עליו בהר עמק
 לאכול אותו ומסחר האדם ומכה אותו נסבין והורגו
 ויוצא מן העיר והולך עד שמגיע לישוב והרבה בני אדם
 יצלין בנינין ח' ומשם שלשה ימים אל זנולה מהלך
 טו ימים וירד ים ושם כמו אלף מישראל ומשם לכונן
 שבעת ימים דרך ים ואין שם ישראל ומשם שנים עשר
 ימים לזכר ושם יהודים מעטים ומשם שמה ימים
 לחורו אשר כיבשה הנקרא בעדאן והיא עדן אשר
 בתלסר ובה הרים גדולים ושם מישראל הרבה ואין
 עליהם עול גוים ולהם עדי ומגדלים כראשי ההר ויורד
 לארץ הנקמא וינקראת לוביא היא מסעלת
 אדום והבז חלוב אשר בארץ לוביא ונלחם עמהם
 היהודי וליקחין שלל וכודה ועולין אל ההרים ואין אדם
 יכול להלוזם עמהם ובא שם סאותם היהודי אשר
 בארץ ערא רבי לארץ פרס וארץ מצר ומשם לארץ
 אסואן מהלך עשרים יום כמדבר שלא על גהר מיסון
 היורד מארץ כוש שיש להם סלך וקוראין אותו סולטאן
 אל חש ויש סתם קצת שהם ככהמות לכל ענייניהם
 אוכלי העשב על שפת מיסון והולכין כשדות ערום
 טאין להם דעת כשאר בני אדם שוקבין עם אחיותיהן
 ועם

מסעות של רבי בנימין

כז

ועם סימיוסא והיא ארץ חמה סמוך וכשהולכין אנשי
 אסמון לשלול שלל בארצם מולכין עמהם לחם וחם
 וצמק ותאפי ומטיילי אליהם והם באי גמרי המאכל
 ומביאין אותם שבי ומכרין אותם בארץ מצרי וכל
 הממלכות אשר סביבותיהם והם העניו השחור בני
 חם ומאסון עד חלאון שנים עשר יום וברך כנז'
 מאתי יהודי ומשם הולכין כשיירות מהלך חמשה
 יום דרך מדבר הנקרא אל צחלא למדינת זוליא היא
 הילדה בארץ גנדה ובאותו המדבר יש הרי חול ובער
 שיקום הרים מכסוד השיירות בחול ומת' כולם בתוך
 החול והנשי' הם מולכין עמהם ברוב יחשרת וסיני
 פירות ומני קטנות ומלח ומכניא משם הוהב והסרנליו'
 דיקירות והיא בארץ קוש דנקראת אלהבש
 מירכתי מערב וכלחון דרך ג' ימי לקץ המדינה
 היא ראש תחלת מצרי ובה כמו שלשי אלף יהודי
 ומשם עד פום המשרה ימים והיא פיתום ובה כמו
 עשרי יהודי ועד היום חוד נראך שם מן הכנען שכנו
 אכונתי ומשם למצרים ד' ימים והיא עיר גדולה
 היושבת על שפת נילום והוא אל ניל ובה כמו אלפי
 יהודים ושם ב' בתי בניסיות אחת לאנשי ארץ
 ישראל בניסיה אל שאסין ואחרת בנסר אנשי בבל
 בניסיה אל עירחקין ואינם נוהגים נעה אחר
 גפרשיו ובקדרי' של תורה כי אנשי בבל נודע לקדוה
 בכל שבוע פרשה כמו עושין בכל ספרד ובכל שנה
 מקיימים את התורה ואנשי ארץ ישראל אינם
 נוהגים כך אבל עושים ככל פרשה שלשה סדרים
 מקיימן את התורה לסף שלש שנים ויש בנייהם

ד נ D liij מה

מסעות של רבי בנימין

במה ורקנד לתהבכר כלם ולהתפלל כבוד כבוד
 כמות תורה וכן ביום מתן תורה ובניהם רבי נתנאל
 סר השויב ראש הישיבה והוא ראש לכל קהלות מצרי
 להקים רבנים והוא משרת פני המלך הנודל
 היושב בזרפתון צוען מצרי המדי' והוא עיר מלוכה לכל
 בני ערב ושם אמיראל מוסני עלי בן אביטאלב וכל בני
 ארצונקו אי מודי אשר סררו כזאמר אל מוסנין אל
 עכאפי היושב בכנרדא ובניהם קנאר עד לעולם והוא
 הושיבכ או בצוען כיהוא הדומה לו והוא יוצא שני
 פעמי בשנה אחת בעת חום והשנית כשיצא נילום
 הנצור וצונסוקמת חומה ומצרי אין לה חומה כיהיאור
 פסבכ אותה מצר אחד והיא עיר גדולה ובה שוקים
 ופונקאות והיו עשירי הרבה בה ולא ירד שם מטר
 ולא קרח ולא שלג לא ראו מעולם והארץ חמה ביותר
 והיאור יוצא מעם אחת בשנה בחודש אלול ומכסה כל
 הארץ ומסקה אותה מהלך שו ימי והמי נשאר אלול
 ותשרי על פני הארץ להשקותה ולהרוותה ויש להם
 עמוד של שיש שגנו שם בהכמה והוא לפני א' בתוך
 המי והוא לב חמות ארכו על פני המי ובשעת שעולת
 היאור ומכסה אותו יודעי' מי כבר עלתה וכסה ארץ מצרי
 מהלך שו יום נאם כסך חצי העמוד לא יכסחכי אם
 חצי הארץ ובכל יום מוד אותם אדם אחד ומכרין
 בצוען ובמצרי ואומר לנו שבת לאל כי עלת היאור
 כך וכן וכל יום הוא מוד ומכריו אם מכסה היאור
 העמוד כליוש שובע גדול בכל ארץ מצרים והיאור
 עולה מ'ט טעם עד שמכסה הארץ לקצה חמשת
 עשרים ימי שיש לו שדה שוכר מועלים וחומרין לו

המירח

מסעות של רבי בענן

כה

הפירה גדולה בשדה ובמים הדין בעלות המים נכנס
 בהמור ובשעה שיוסרו המים נשאר הדגן בהמורה
 גלוקין : ואתם בעלי השדות ואוכלי המוכרים לסוחר
 שמולין : ואתם מסולחין בכל מקום והדין שמונים
 מאד ביותר וגדולי הארץ לוקחין מן המנים של
 הדמים ומדליקין גרותיהם בארץ : ואל אדם
 מאתם הדמים ושתה : ואתיהם ממי היאר לא יוק
 לוכי אותם המי רמאה להם ושואלין בני אדם ואשר
 להם ממי מה היא עלות היאור ואופרים אנשי צרים
 כי לשעלה בארץ אל ח'ט ותיא ארץ הוילה יורד ברת
 מטר הרבה בוסן על' היאור ומרובם הוא על הרד היאור
 ומכסה מני הארץ וכשע' שאין היאור עולה אינם זרע
 זרענו ככד בארץ והם זרעין בפרהשן לאחר שג
 היאור למקומו ובאדר קוצרים השעורים וביסין החט
 וביסין יש להם גורגדיות ואנוסים וקטונים ודלועים
 חרובין ומליים וזלבוים והמגבים ומיני יקרות כגון
 פרמתיים וירבוניים וקטפים וחורת וכוסברת ועולשין
 וכרובים ועבים והארץ מלאה כל טוב והנותן והמדרס
 בסקין אותם ממקרה המים וממי היאור כי היאור
 כשיבוא למצרים משם יפדל לזרעיה ראשים שבי
 אחד הולך דמיאט היא ככתור ונמל שם כים
 ושכל אחר הולך לעיר רשף הקרובה לאלכסנדריאה
 ונמל שם בום : ושכל השלישי הולך דרך אשמן העיר
 הנחלה בגובל מצרים : ועל ד' ראשים האלו
 מדינות וכרכים וכמרים מזה ומזה וכל בני אדם הולכי
 בקפינה וביבשה ויין בארץ ערץ נושבת כמור והיא
 רחוקה ימים מלאה כל טוב ומצרים חזרה למצרי
 ד ד iii D הקדמות

מסעות של רבי בנימן

הקדמות וזני פרסאות והיא חרנה ומקום ננין
 המסורתו נחיים נראין עד היום הודו ונס אוצרות
 יוסף שם הרבה מאד ויש עים עמוד אחד עשוי ככשוף
 ולא נראה כמוהו בכל הארץ וכלל המקומות והם
 בנייים מסיד ואבני בנין חזק עד מאד ושם חוף לעיר
 ננסרת משה רבינו ע'ה מימיקים ושם וקן אחד
 פרנס שמש של הננסרת והוא תלמיד הנם וקורין
 אותו אל שין אכונאצר ובמצרים ההרנד ככהלך נ
 פילין : ומשם לארץ נושן שמנה פרסאות היא בולסור
 סלבים ושם נמונ אלמים יהודים והיא עיר גדולה
 ומשם חצי יום לעיקאל לעין אל שםם היא רעסס
 והיא חרבת ושם מהננין שכנו אבותינו ע'ה ושם כמו
 מודלי' בנייים וזלבוים ומשם יום לאל בוביאני ושם כמו
 מאתים יהודים : ומשם למנ'מתא חציונים ושם כמו
 מאתים יהודים : ומשם לרמדה ארבע פרסאות ושם
 כשבע מאות יהודים : ומשם חמשה ימים ללמחלת
 ושם כמו חמש מאות מישראל : ומשם שני ימים
 לאלכסנדריאו ואלכסנדרוס מקרון קראה על שמו
 ונבנה אותה בנין חזק ויפה עד מאד הנתיים והארמונים
 והחומות מבנין יפה עד מאד וחוף למדינה מדרש
 ארסטור רבו של אלכסנדרוס ושם בנין יפה וגדול
 ועמודי שיש בין מדרש למדרש : ושם כמו עשרים
 מדרשות שהיו גאו' שם מכל העולם ללמוד שם חכמת
 ארסטו המילוסוף והעיר בנויה למעלה והחולה למטה
 על ידי גשרי וחוצותיה ישרתו מתוכה נשוקים שאינם
 רואים אדם מהם מהלך מיל משער רשף ועד שער
 חים ושם בנה מסלה על הנסל של אלכסנדריאה דרך
 מל

מסעות של רבי בנימן

כט

מיל בתוך ים ושם עשה מגדל גדול הוא הנקרא המגדל
 ובלשון ערב מטאר אלכסנדריא ויעשה על דאש המגדל
 מראה של זכוכית וכל הספינות שהולכות להלחם בך
 להויק לך מארץ יון ומארץ המערב ממהלך חמשים
 יום היו רואין אותן מן המראה של זכוכית והיו שומרין
 עצמם מהם עד שיום מימים כאה ספינה מארץ יון
 לימי רבים אחרי פות אלכסנדרוס ושם הספן שדורות
 איש יוני חכם בכל הכסה והיו היונים משועבדים תחת
 עול מצרים מימים חמס והביא האיש ההוא הספן דורון
 גדול למלך מצרים כסף וזהב ובגדי משי והגדה לפני
 המראה כי כך היה מנהג כל סוחר שיבוא להגות שם
 ובכל יום ויום היה אוכל עמו שומר מגדל המגדל הוא
 ועבדיו עד שמצא חן בעיניו והיה יוצא ובא כל הימים
 שם ויום אחד עשה לו משתה והשקהו יין הרבה לו
 ולכל עבדיו עד שהיו ישנים כולם וקם הספן ועבדיו
 ושברו המראה והלכו לדרכס בלילה ההוא ובאותו
 היום והלאה התחילו בני ארוב לכא שם כדוגמת
 ובספינות גדולות ולקחו מידם את האי הגדולה קריסט
 וגם כפזוס שהם תחת עול וונים עד היום הזה ולא יכלו
 אנשי ארץ מצרים עוד לעצור בה לפני היונים ועד היום
 הזה מגדל המגדל סימן להולכי הים כי כל הבאים אל
 אלכסנדריא מכל המקומות רואים אותה מרחוק
 מהלך ק' מילין ביום וכלי לה מאיר מאור אבוקה ורואי
 הספינים האש מרחוק והולכין כנגדו והיא ארץ שהורה
 רובלת לכל העמים ומכל מלכות אדם באים שם אל
 אלכסנדריא מארץ בליסיא וטוסכנה ולומברדיא
 ומוליה ומלכיליה וסקיליה ורקוסיה וקרטייה ואספניא
 ורסיה

מסעות של רבי בנימן

דרוסיא ואיספניא ורסיה ושושנא והנא סקא ותלאץ
 ומלנדיש והיטר ולרסנדיה ומאנייה ופיטו ואנו
 וברגוניה ומריאנה ומרוביצא וניואה ומפיא ושקונט
 ומאנו ונכארה ומצו המערב ליסמקאל אל אנדלוס
 ואל עדות ואפריקה וארץ אערב ומצו הודו ומחוללה
 ואל הכש ולובלה ואל ירמן ושנער ואל שאם ויון
 הנקראים גריניש ואל תורן ושם מכיאים סחורה
 מהודו וכל מיני כשמים סחוראדוס קונים מהם והעיר
 הוסייה לסחורה ולכל אומה ואומה מונרך לפני עצמם
 ויש שם על ישפת הים קבר אחד של שיש ובמצוייר כל
 מיני עופות וחיות והכל בכתבית הקדמונים ואין אדם
 סכיר הכתיבה ואומרי מסכרא שהיה מלך נימי קדם
 קודם המנוח ובאורך הקבר חמש עשרה זרתות וששה
 רחבו ושם באלכסנדריא כמו שלשרא אלמים מישרל
 ומשם שני ימים לרמאט היא כפתור ושם כמו מאת
 מישרל ומשם לסונבאט חצי יום והם זורעין
 פשוין ואורגים חור וסוליקין לכל העולם ומשם
 ל ימים לאילאם היא אילים והיא לבני ערב החונים
 במדבר ומשם שני ימים לרפדים ויושבים שם בני
 ערב ואין בהן מישרל ומשם יום להר סיני וכראש
 ההר במה לכושרים הנקראים סוריאינים וכתחתית
 ההר כרך דול וקוראים אותו שור סיני ויושבו במדברם
 בלשון תרנים והוא הר קטן רחוק ממצרים חמשים ימי
 בהם תחרו יונק מצרים וים סוף רחוק מהר סיני דרך
 יום והוא זורע ימים הודו ויחזור לרמאט ומשם
 דרך יום לטוניס היא חנם ושם כמין ארבעים מישרל
 והוא אבונק הים וענינה מלכות מצרים ומשם
 דרך

מסעות של רבי בנימין

ל

דרדום עשר יום למיסני האוי תהלת איסקל יהוה ויטבת
 על הורוע הנקרא לונר הוא הולק בין קלברליה ובין
 סקליה ושם כמו מאתים יהודים והוא ארץ סלאה כל
 טובונות ופרדסים ושם מתקצצים רוב הנוצרי לענבר
 לירושלם כי שם המענבר הסובי ומסם להלך שני ימי
 למרינה פלורמו היא עיר גדולה כמהלך שני מילין
 באורך ושנים כרוכת ושם ארמון גדול כסלך גולישו
 ובה כמו אלף וחמש מאות יהודים ואירוס וישמעאל
 הרבה וארץ מעיינות ונחלי מים וחסה ושערה ונורת
 ופרדסים ואין כמותה בכל ארץ סקליה היא סדינת
 סן המלך הנקרא אלהוינה ושם כל מיני אילני פירל
 וכתוכו מעין גדול וסבנו אותה חוטה ועשו לשם בני
 הנקרא אל בחיה ושם מיני דגי הרבה ושם סמינת
 למלך מצומות כסף וזהב ובהם המלך לשיל נמשע
 הוא ונשו וום שם בן ארמון גדול ובני הכותלי
 מצויים ומצופים בזהב וכסף ורצפת הקרקע אבני
 שיש מצוייר מכל מיני ציורין כנעולים ובני הארץ ההיא
 לא נראה כבני ההוא והוא תחלתו ספסני ובה
 כל מעברי עולם והולכות עד סרקוסה קסליה וסורא
 ומטליאה וטראפנה מהלך ששה ימים נאי ועם
 בטראפנה ימצאו אגן הקורל הנקרא אל סוראן וכשם
 עובדים לארץ רוסה שלשה ימים וכן רוסה דרך צשה
 ללוקה חפשה ימי ועוברי משם הר וסורא ינה וכעבודת
 איטליא שני עשר יום לעיר ברדין היא תהלת אלמניא
 היא ארץ הרים ונעורת וכל קהלות אלמניא יושבם
 על נהר דינוס הגדול מעיר קלוניא שהיא ראש
 המלכות ועד עיר קשנורק קנה אלמניא מהלך סו
 יום

מסעות של רבי בנימן

ויום הנקראת ארץ אכטנו ויאו חן מדינו בארץ אלמניא
 שיש בהם קהלות מישראל וכלם נדיבים על נהר מלה
 וקונפליניש וודנכה וקנח וקוטינא ובינה גורמסה
 ומשתראן וכל ישראל מפורים כולם בכל ארץ וארץ
 וכל מי שיבטל שלא יתקבץ ישראל אינו רואה סימן
 טוב ולא יחיה עם ישראל ובער שהשם יפקוד על
 גלותינו ויריס קרן שמיהו או כל אחר ואחר אומר אני
 אוליך את היהודים ואני אקבצם והסדינות האלו יש
 בהם תלמידים וחסים וקהלות אוהבים את אחיהם
 ודוברים שלוו לכל הקרובים והרחוקים ואם יבא
 אליהם אכטנאי שמחים בו תושים לו משהתה ויאמרו
 שמחו אחינו כי ישועת השם כהרף עין ולולא שאנהנו
 סמחי' שלא בוא הקץ ולא הינע אנתנו היינו מתקבצי'
 אבל לא נוכל עד שיער ערן חוסיר וקול התור ויבאו
 המכשרי ויאמרו תמיד יגדל השם והם שולחים כתבים
 אחד לאחד ואומרים להם התחזקו בדת משה ואבלי
 איון ואבולי ירושלם יבקשו רחמים מלפני השם ויתחנו
 ליובשי בנדים שחור' בוכתם וכל אלו הסדינות בארץ
 אלימניא שנכנרו ועוד יש אשתר אן בורך דוירסבורך
 ומנרטך ומפטינש ובנבורק וצר ורשנבורק קצת
 המלכיות וכאן הסדינות נכ הרבה מישראל תלמיד
 חכמים ועשירים ומעט והלאה ארץ בהם והיא
 הנקראת מראנה היא תהלת ארץ אשקלמניא
 וקורא אתה היהודים הדרי שם ארץ ענן כסביל
 אנשי הארץ היא מוכר' בנחם וננותיהם לכל אומות
 הם ואנשי רוסיא והיא מלכות גדולה משער מרא'
 עד שער מ'א תהר ותגדלה היא כסוף המלכות והיא
 ארץ

מסעות של רבי בנימין

ארץ הרים וערי ושם ימצאו החיות שקורין ואי דגיש
 והם נבלינחץ ואין אדם יוצא מפתח ביתו בימי החורף
 סרוב הקור ועד הנדה מלכות רוסיא ומלכות פראנציה
 שהיא ארץ צרפת מעור אל סודו עד פאריש הפרינ'
 הגדולה מהלך שעה ימים והוא למלך לואיז והיא
 יושבת על נהר סינא ושם תלמידי הכמים אין כמותם
 היום בכל הארץ עוסקים בתורה יומם ולילה והם
 בעלי אכסניא לכל עובר ושכ אחים ורעים עם
 כל אחיהם היהודים השם ברחמי ירחם
 עלינו ועליהם ויקיים בנו זכרם מקרא
 שכתוב ושכ וקבצך מכל העמים
 אשר הפיצך אל ארץ שמה
 אמן אמן אמן
 חס ושלום :

